

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Pakiet dotyczący surowców krytycznych

(C/2023/252)

Sprawozdawczyni:	Isolde RIES (DE/PES), burmistrzynie dystryktu West Saarbrücken
Dokumenty źródłowe:	Komunikat Komisji „Bezpieczne i zrównoważone dostawy surowców krytycznych jako wsparcie dwojakiej transformacji” – COM(2023) 165 final Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 – COM(2023) 160 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 – COM(2023) 160 final

Poprawka 1

Motyw 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Po pierwsze, aby skutecznie zapewnić dostęp Unii do bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych, w ramach tych należy uwzględnić środki mające na celu zmniejszenie rosnącego ryzyka dla Unii związanego z dostawami w drodze zwiększenia zdolności Unii na wszystkich etapach łańcucha wartości surowców strategicznych, w tym na etapach wydobycia, przetwarzania i recyklingu, tak aby osiągnąć wskaźniki referencyjne zdefiniowane dla poszczególnych surowców strategicznych. Po drugie – z uwagi na fakt, że Unia będzie w dalszym ciągu polegać na przywozie – w ramach tych należy uwzględnić środki służące zwiększeniu dywersyfikacji zewnętrznych dostaw surowców strategicznych. Po trzecie należy zapewnić środki mające na celu zwiększenie zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania istniejącego i przyszłego ryzyka związanego z dostawami. Po czwarte w ramach tych należy uwzględnić środki umożliwiające zwiększenie obiegu zamkniętego i zrównoważoności surowców krytycznych zużywanych w Unii.	Po pierwsze, aby skutecznie zapewnić dostęp Unii do bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych, w ramach tych należy uwzględnić środki mające na celu zmniejszenie rosnącego ryzyka dla Unii związanego z dostawami, zwiększając – z poszanowaniem celów zrównoważonego rozwoju – zdolności Unii na wszystkich etapach łańcucha wartości surowców strategicznych, w tym na etapach wydobycia, przetwarzania i recyklingu, tak aby osiągnąć wskaźniki referencyjne zdefiniowane dla poszczególnych surowców strategicznych. Po drugie – z uwagi na fakt, że Unia będzie w dalszym ciągu polegać na przywozie – w ramach tych należy uwzględnić środki służące zwiększeniu dywersyfikacji zewnętrznych dostaw surowców strategicznych. Po trzecie należy zapewnić środki mające na celu zwiększenie zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania istniejącego i przyszłego ryzyka związanego z dostawami. Po czwarte w ramach tych należy uwzględnić środki umożliwiające zwiększenie obiegu zamkniętego i zrównoważoności surowców krytycznych zużywanych w Unii, tak by podążyć w kierunku gospodarki o obiegu w pełni zamkniętym. Po piąte, należy przedsięwziąć niezakłócające konkurencji środki, które będą zmierzały do redukcji wysokiego popytu na surowce krytyczne poprzez zwiększenie wydajności w łańcuchu wartości.

Poprawka 2

Motyw 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W celu zapewnienia, aby środki określone w niniejszym rozporządzeniu skupiały się na najważniejszych surowcach, należy opracować wykaz surowców strategicznych oraz wykaz surowców krytycznych. Celem tych wykazów powinno być również kierowanie działaniami państw członkowskich na rzecz osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia oraz koordynowanie tych działań. W wykazie surowców strategicznych należy uwzględnić surowce, które mają duże znaczenie strategiczne, biorąc pod uwagę ich zastosowanie w technologiach strategicznych leżących u podstaw transformacji ekologicznej i cyfrowej lub wykorzystanie w zastosowaniach obronnych lub kosmicznych, oraz charakteryzują się potencjalnie dużą luką między światową podażą a prognozowanym popytem i w przypadku których zwiększenie produkcji jest stosunkowo trudne, na przykład ze względu na długi czas realizacji nowych projektów mających na celu zwiększenie potencjału podaży. Aby uwzględnić możliwe zmiany technologiczne i gospodarcze, wykaz surowców strategicznych należy okresowo weryfikować i w razie potrzeby aktualizować. W celu zagwarantowania, że podjęte działania na rzecz zwiększenia zdolności Unii w całym łańcuchu wartości, wzmocnienia zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z dostawami oraz zwiększenia dywersyfikacji dostaw zostaną ukierunkowane na surowce, w odniesieniu do których wspomniane działania są najbardziej potrzebne, odpowiednie środki powinny mieć zastosowanie wyłącznie do surowców wymienionych w wykazie surowców strategicznych.	W celu zapewnienia, aby środki określone w niniejszym rozporządzeniu skupiały się na najważniejszych surowcach, należy opracować wykaz surowców strategicznych oraz wykaz surowców krytycznych. Celem tych wykazów powinno być również kierowanie działaniami państw członkowskich na rzecz osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia oraz koordynowanie tych działań. W wykazie surowców strategicznych należy uwzględnić surowce, które mają duże znaczenie strategiczne, biorąc pod uwagę ich zastosowanie w technologiach strategicznych leżących u podstaw transformacji ekologicznej i cyfrowej lub wykorzystanie w zastosowaniach obronnych lub kosmicznych, oraz charakteryzują się potencjalnie dużą luką między światową podażą a prognozowanym popytem i w przypadku których zwiększenie produkcji jest stosunkowo trudne, na przykład ze względu na długi czas realizacji nowych projektów mających na celu zwiększenie potencjału podaży. Aby uwzględnić możliwe zmiany technologiczne i gospodarcze oraz najnowszą wiedzę naukową w zakresie zrównoważoności, wykaz surowców strategicznych należy okresowo, a co najmniej co pięć lat weryfikować i w razie potrzeby aktualizować. W celu zagwarantowania, że podjęte działania na rzecz zwiększenia zdolności Unii w całym łańcuchu wartości, wzmocnienia zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z dostawami oraz zwiększenia dywersyfikacji dostaw zostaną ukierunkowane na surowce, w odniesieniu do których wspomniane działania są najbardziej potrzebne, odpowiednie środki powinny mieć zastosowanie wyłącznie do surowców wymienionych w wykazie surowców strategicznych.

Uzasadnienie

Aby uwzględnić potencjalnie szybsze z upływem czasu tempo zmian technologicznych, gospodarczych lub związanych ze zrównoważonym rozwojem, przegląd może być konieczny częściej niż co pięć lat.

Poprawka 3

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Wykaz surowców krytycznych powinien zawierać wszystkie surowce strategiczne oraz wszelkie inne surowce o dużym znaczeniu dla całej gospodarki Unii, w których przypadku istnieje wysokie ryzyko zakłócenia dostaw. W celu uwzględnienia ewentualnych zmian technologicznych i gospodarczych Komisja powinna – tak jak robi to obecnie – przeprowadzać okresową ocenę na podstawie danych dotyczących produkcji, handlu, zastosowań, recyklingu i zastępowania szerokiej gamy surowców w celu aktualizacji wykazów surowców krytycznych i strategicznych, aby odzwierciedlić zmiany znaczenia gospodarczego tych surowców oraz ryzyko związane z ich dostawami. Wykaz surowców krytycznych powinien zawierać te surowce, które osiągają lub przekraczają progi dotyczące zarówno znaczenia gospodarczego, jak i ryzyka związanego z dostawami, bez klasyfikowania odnośnych surowców pod kątem ich krytyczności. Wspomniana ocena powinna opierać się na średniej wyciągniętej z najnowszych dostępnych danych z okresu pięciu lat. Środki określone w niniejszym rozporządzeniu dotyczące punktu kompleksowej obsługi w zakresie wydawania pozwoleń, planowania, poszukiwania, monitorowania, obiegu zamkniętego i zrównoważoności powinny mieć zastosowanie do wszystkich surowców krytycznych.	Wykaz surowców krytycznych powinien zawierać wszystkie surowce strategiczne oraz wszelkie inne surowce o dużym znaczeniu dla całej gospodarki Unii, w których przypadku istnieje wysokie ryzyko zakłócenia dostaw. W celu uwzględnienia ewentualnych zmian technologicznych i gospodarczych Komisja powinna – tak jak robi to obecnie – przeprowadzać okresową ocenę na podstawie danych dotyczących produkcji, handlu, zastosowań, recyklingu, zrównoważoności i zastępowania szerokiej gamy surowców w celu aktualizacji wykazów surowców krytycznych i strategicznych, aby odzwierciedlić zmiany znaczenia gospodarczego tych surowców oraz ryzyko związane z ich dostawami. Wykaz surowców krytycznych powinien zawierać te surowce, które osiągają lub przekraczają progi dotyczące zarówno znaczenia gospodarczego, jak i ryzyka związanego z dostawami, bez klasyfikowania odnośnych surowców pod kątem ich krytyczności. Wspomniana ocena powinna opierać się na średniej wyciągniętej z najnowszych dostępnych danych z okresu pięciu lat. Środki określone w niniejszym rozporządzeniu dotyczące punktu kompleksowej obsługi w zakresie wydawania pozwoleń, planowania, poszukiwania, monitorowania, obiegu zamkniętego i zrównoważoności, zwłaszcza odnośnie do skutków społecznych i środowiskowych, powinny mieć zastosowanie do wszystkich surowców krytycznych.

Poprawka 4

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zwiększyć zdolności Unii w całym łańcuchu wartości surowców strategicznych, należy określić wskaźniki referencyjne umożliwiające kierowanie podejmowanymi działaniami i śledzenie postępów. Celem powinno być zwiększenie zdolności w odniesieniu do poszczególnych surowców strategicznych na każdym etapie łańcucha wartości przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ogólnych wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności w zakresie wydobywania, przetwarzania i recyklingu surowców strategicznych. Po pierwsze Unia powinna zwiększyć wykorzystanie swoich własnych geologicznych zasobów surowców strategicznych oraz wzmocnić swój potencjał w tym zakresie, aby móc wydobywać surowce niezbędne do pokrycia co najmniej 10 % zużycia surowców strategicznych w Unii. Mając na uwadze to, że zdolność wydobywcza jest silnie uzależniona od dostępności unijnych zasobów geologicznych, osiągnięcie wspomnianego wskaźnika referencyjnego zależy od rzeczowej dostępności. Po drugie, aby stworzyć pełny łańcuch wartości i zapobiec jakimkolwiek wąskim gardłom na etapach pośrednich, Unia powinna ponadto zwiększyć swoją zdolność przetwórczą	Aby zwiększyć zdolności Unii w całym łańcuchu wartości surowców strategicznych, należy określić skuteczne wskaźniki referencyjne umożliwiające kierowanie podejmowanymi działaniami i śledzenie postępów. Celem powinno być zwiększenie zdolności w odniesieniu do poszczególnych surowców strategicznych na każdym etapie łańcucha wartości przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ogólnych wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności w zakresie wydobywania, przetwarzania i recyklingu surowców strategicznych. Po pierwsze Unia powinna zwiększyć wykorzystanie swoich własnych geologicznych zasobów surowców strategicznych oraz wzmocnić swój potencjał w tym zakresie, aby móc wydobywać surowce niezbędne do pokrycia co najmniej 10 % zużycia surowców strategicznych w Unii. Mając na uwadze to, że zdolność wydobywcza jest silnie uzależniona od dostępności unijnych zasobów geologicznych, osiągnięcie wspomnianego wskaźnika referencyjnego zależy od rzeczowej dostępności. Po drugie, aby stworzyć pełny łańcuch wartości i zapobiec jakimkolwiek wąskim gardłom na etapach pośrednich, Unia powinna ponadto zwiększyć swoją zdolność przetwórczą

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
w całym łańcuchu wartości oraz być w stanie pokryć co najmniej 40 % swojego rocznego zużycia surowców strategicznych. Po trzecie przewiduje się, że w najbliższych dziesięcioleciach będzie można pokryć rosnący udział unijnego zużycia surowców strategicznych za pomocą surowców wtórnych, co zwiększy zarówno bezpieczeństwo, jak i zrównoważoność dostaw surowców do Unii. W związku z tym zdolność Unii w zakresie recyklingu powinna być w stanie pokryć co najmniej 15 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych. Zdefiniowane wskaźniki referencyjne odnoszą się do horyzontu czasowego 2030 zgodnie z unijnymi celami w dziedzinie klimatu i energii określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 oraz z celami cyfrowymi określonymi w ramach cyfrowej dekady, u której podstaw leżą. Ponadto wysokiej jakości miejsca pracy, w tym rozwój umiejętności i zmiana zatrudnienia, przyczynią się do ograniczenia ryzyka na sektorowym rynku pracy i pomogą w zapewnieniu konkurencyjności UE.	w całym łańcuchu wartości oraz być w stanie pokryć co najmniej 40 % swojego rocznego zużycia surowców strategicznych. Po trzecie przewiduje się, że w najbliższych dziesięcioleciach będzie można pokryć rosnący udział unijnego zużycia surowców strategicznych za pomocą surowców wtórnych, co zwiększy zarówno bezpieczeństwo, jak i zrównoważoność dostaw surowców do Unii. W związku z tym zdolność Unii w zakresie recyklingu powinna być w stanie pokryć co najmniej 20 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych. Zdefiniowane wskaźniki referencyjne odnoszą się do horyzontu czasowego 2030 zgodnie z unijnymi celami w dziedzinie klimatu i energii określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 oraz z celami cyfrowymi określonymi w ramach cyfrowej dekady, u której podstaw leżą, i nie kłóć się z celem UE dotyczącym osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Ponadto wysokiej jakości miejsca pracy, w tym rozwój umiejętności i zmiana zatrudnienia złagodzą przemiany strukturalne wynikające z transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz przyczynią się do ograniczenia ryzyka na sektorowym rynku pracy i pomogą w zapewnieniu konkurencyjności UE.

Uzasadnienie

Zależność państw członkowskich da się zmniejszyć tylko dzięki wysokiemu współczynnikowi recyklingu.

Poprawka 5

Motyw 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Należy wdrożyć odpowiednie środki w celu wsparcia realizacji projektów strategicznych w zakresie wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych w Unii, które to projekty razem z działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie powinny przyczynić się do zwiększenia zdolności pozwalających osiągnąć wskaźniki referencyjne. Inne środki, w szczególności dotyczące poszukiwania lub obiegu zamkniętego, również powinny przyczynić się do wzmocnienia różnych etapów łańcucha wartości, a tym samym do osiągnięcia wskaźników referencyjnych. Aby zapewnić terminowe osiągnięcie wskaźników referencyjnych Komisja – z pomocą Europejskiej Rady ds. Surowców Krytycznych („Rada”) – powinna śledzić postępy w osiąganiu tych wskaźników i składać sprawozdania z tych postępów. W przypadku gdy wykazane postępy w kierunku osiągnięcia odpowiednich wskaźników referencyjnych są zasadniczo niewystarczające, Komisja powinna ocenić wykonalność i proporcjonalność dodatkowych środków. Brak postępów jedynie w odniesieniu do jednego surowca strategicznego lub niewielkiej grupy surowców strategicznych co do zasady nie uzasadnia podjęcia dodatkowych działań ze strony Unii.	Należy wdrożyć odpowiednie środki w celu wsparcia realizacji projektów strategicznych w zakresie wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych w Unii, które to projekty razem z działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie oraz samorządy lokalne i regionalne jako zainteresowane podmioty w terenie powinny przyczynić się do zwiększenia zdolności pozwalających osiągnąć wskaźniki referencyjne. Inne środki, w szczególności dotyczące poszukiwania lub obiegu zamkniętego, również powinny przyczynić się do wzmocnienia różnych etapów łańcucha wartości, a tym samym do osiągnięcia wskaźników referencyjnych. Aby zapewnić terminowe osiągnięcie wskaźników referencyjnych Komisja – z pomocą Europejskiej Rady ds. Surowców Krytycznych („Rada”) – powinna śledzić postępy w osiąganiu tych wskaźników i składać sprawozdania z tych postępów. Ze względu na związany z przejrzystością te sprawozdania powinny być udostępniane opinii publicznej. W przypadku gdy wykazane postępy w kierunku osiągnięcia odpowiednich wskaźników referencyjnych są zasadniczo niewystarczające, Komisja powinna ocenić wykonalność i proporcjonalność dodatkowych środków.

Poprawka 6

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zbudować zdolności w Unii, Komisja – przy wsparciu Rady – powinna zidentyfikować projekty strategiczne w Unii, które mają być realizowane w obszarach wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych. Skuteczne wsparcie na rzecz realizacji projektów strategicznych może przyczynić się do poprawy dostępu do surowców w sektorach na kolejnych szczeblach łańcucha wartości oraz do stworzenia możliwości ekonomicznych w całym łańcuchu wartości, w tym dla MŚP, jak również do generowania zatrudnienia. W związku z tym, aby zapewnić rozwój projektów strategicznych w całej Unii, w ramach tego rodzaju projektów powinno zastosować się uproszczone i przewidywalne procedury wydawania pozwoleń oraz zaferować wsparcie w uzyskaniu dostępu do finansowania. Przed udzieleniem takiego wsparcia należy ocenić projekty pod kątem spełnienia zestawu kryteriów, co pozwoli skoncentrować wsparcie i zapewnić wartość dodaną projektów. Projekty strategiczne realizowane w Unii powinny przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii, wykazywać dostateczną wykonalność techniczną i powinny być wdrażane w sposób zrównoważony pod względem środowiskowym i społecznym. Powinny one również oferować korzyści transgraniczne poza państwem członkowskim, w którym są realizowane. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wspomniane kryteria zostały spełnione, powinna wydać decyzję o uznaniu danego projektu za projekt strategiczny. Ponieważ szybkie uznanie ma kluczowe znaczenie dla skutecznego wsparcia bezpieczeństwa dostaw w Unii, procedura oceny powinna pozostać prosta i nie powinna być zbyt uciążliwa.	Aby zbudować zdolności w Unii, Komisja – przy wsparciu Rady – powinna zidentyfikować projekty strategiczne w Unii, które mają być realizowane w obszarach wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych. Skuteczne wsparcie na rzecz realizacji projektów strategicznych może przyczynić się do poprawy dostępu do surowców w sektorach na kolejnych szczeblach łańcucha wartości oraz do stworzenia możliwości ekonomicznych w całym łańcuchu wartości, w tym dla MŚP, jak również do generowania zatrudnienia. W związku z tym, aby zapewnić rozwój projektów strategicznych w całej Unii, w ramach tego rodzaju projektów powinno zastosować się uproszczone i przewidywalne procedury wydawania pozwoleń oraz zaferować wsparcie w uzyskaniu dostępu do finansowania. Przed udzieleniem takiego wsparcia należy ocenić projekty pod kątem spełnienia zestawu kryteriów, co pozwoli skoncentrować wsparcie i zapewnić wartość dodaną projektów. Projekty strategiczne realizowane w Unii powinny przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii, wykazywać dostateczną wykonalność techniczną i powinny być wdrażane w sposób zrównoważony pod względem środowiskowym i społecznym w oparciu o skuteczne wskaźniki referencyjne. Powinny one również oferować korzyści transgraniczne poza państwem członkowskim, w którym są realizowane. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wspomniane kryteria zostały spełnione, powinna wydać decyzję o uznaniu danego projektu za projekt strategiczny. Decyzja ta powinna obejmować sprawozdanie na temat spełnienia kryteriów. Ponieważ szybkie uznanie ma kluczowe znaczenie dla skutecznego wsparcia bezpieczeństwa dostaw w Unii, procedura oceny powinna pozostać prosta i nie powinna być zbyt uciążliwa, zarazem jednak nie powinna zagrażać wypełnieniu standardów społecznych i środowiskowych.

Poprawka 7

Motyw 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zdywersyfikować dostawy surowców strategicznych w Unii, Komisja – przy wsparciu Rady – powinna zidentyfikować projekty strategiczne w państwach trzecich, które mają być realizowane w obszarach wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych. W celu zapewnienia skutecznej realizacji tego rodzaju projektów należy zagwarantować w ich ramach lepszy dostęp do finansowania. Aby zapewnić wartość dodaną	Aby zdywersyfikować dostawy surowców strategicznych w Unii, Komisja – przy wsparciu Rady – powinna zidentyfikować projekty strategiczne w państwach trzecich, które mają być realizowane w obszarach wydobywania, przetwarzania lub recyklingu surowców strategicznych. W celu zapewnienia skutecznej realizacji tego rodzaju projektów należy zagwarantować w ich ramach lepszy dostęp do finansowania. Aby zapewnić wartość dodaną

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
projektów, należy ocenić je pod względem spełnienia zestawu kryteriów. Podobnie jak projekty realizowane w Unii projekty strategiczne realizowane w państwach trzecich powinny przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii, wykazywać dostateczną wykonalność techniczną i powinny być wdrażane w sposób zrównoważony. Projekty realizowane na rynkach wschodzących i w gospodarkach rozwijających się powinny przynosić wzajemne korzyści Unii i państwu trzeciemu, w którym realizowany jest dany projekt, jak również powinny generować wartość dodaną w tym państwie, z uwzględnieniem również zgodności projektu ze wspólną polityką handlową Unii. Taka wartość może pochodzić z wkładu danego projektu w więcej niż jeden etap łańcucha wartości, a także z wygenerowania w drodze realizacji projektu szerszej zakrojonych korzyści gospodarczych i społecznych, w tym stworzenia miejsc pracy spełniających normy międzynarodowe. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wspomniane kryteria zostały spełnione, powinna wydać decyzję o uznaniu danego projektu za projekt strategiczny.	projektów, należy ocenić je pod względem spełnienia zestawu kryteriów. Podobnie jak projekty realizowane w Unii projekty strategiczne realizowane w państwach trzecich powinny przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii, wykazywać dostateczną wykonalność techniczną i powinny być wdrażane w sposób zrównoważony, a przy tym powinny spełniać obowiązujące w UE wskaźniki referencyjne dotyczące zrównoważonego rozwoju społecznego i zrównoważenia środowiskowego. Projekty realizowane na rynkach wschodzących i w gospodarkach rozwijających się powinny przynosić wzajemne korzyści Unii i państwu trzeciemu, w którym realizowany jest dany projekt, jak również powinny generować wartość dodaną w tym państwie, z uwzględnieniem również zgodności projektu ze wspólną polityką handlową Unii. Taka wartość może pochodzić z wkładu danego projektu w więcej niż jeden etap łańcucha wartości, a także z wygenerowania w drodze realizacji projektu szerszej zakrojonych korzyści gospodarczych i społecznych, w tym stworzenia miejsc pracy spełniających międzynarodowe normy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP). Jeżeli Komisja stwierdzi, że wspomniane kryteria zostały spełnione, powinna wydać decyzję o uznaniu danego projektu za projekt strategiczny.

Poprawka 8

Motyw 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zapewnić zrównoważony charakter zwiększonej produkcji surowców, projekty dotyczące nowych surowców powinny być wdrażane w zrównoważony sposób. W związku z tym projekty strategiczne otrzymujące wsparcie na podstawie niniejszego rozporządzenia należy oceniać z uwzględnieniem międzynarodowych instrumentów obejmujących wszystkie aspekty zrównoważoności podkreślone w Unijnych zasadach dotyczących zrównoważonych surowców, w tym zapewnienie ochrony środowiska, społecznie odpowiedzialne praktyki, w tym poszanowanie praw człowieka takich jak prawa kobiet, oraz przejrzyste praktyki działalności gospodarczej. Projekty te powinny również zapewniać zaangażowanie w dobrej wierze oraz kompleksowe i konstruktywne konsultacje ze społecznościami lokalnymi, w tym z ludnością rdzenną. Aby promotorzy projektów mogli jednoznacznie i skutecznie spełnić rzucone kryterium, zgodność z odpowiednimi przepisami Unii, międzynarodowymi normami, wytycznymi i zasadami lub udział w systemie certyfikacji uznanym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny zostać uznane za wystarczające.	Aby zapewnić zrównoważony charakter zwiększonej produkcji surowców, projekty dotyczące nowych i istniejących surowców powinny być wdrażane w zrównoważony sposób. W związku z tym projekty strategiczne otrzymujące wsparcie na podstawie niniejszego rozporządzenia należy oceniać w oparciu o skuteczne wskaźniki referencyjne za pomocą międzynarodowych instrumentów obejmujących wszystkie aspekty zrównoważoności podkreślone w Unijnych zasadach dotyczących zrównoważonych surowców, w tym zapewnienie ochrony środowiska, społecznie odpowiedzialne praktyki, w tym poszanowanie praw pracowniczych i praw człowieka takich jak prawa kobiet, dzieci i ludności rdzennej, oraz przejrzyste praktyki działalności gospodarczej. Projekty te powinny również zapewniać zaangażowanie w dobrej wierze oraz kompleksowe i konstruktywne konsultacje z samorządami lokalnymi i regionalnymi, w tym z ludnością rdzenną, w pełnej zgodności z zasadami swobodnej, uprzedniej i świadomej zgody oraz z poszanowaniem prawa tych społeczności do odmowy. Aby promotorzy projektów mogli jednoznacznie i skutecznie spełnić rzucone kryterium, zgodność z odpowiednimi przepisami Unii, międzynarodowymi normami, wytycznymi i zasadami lub udział w systemie certyfikacji uznanym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny zostać uznane za wystarczające.

Poprawka 9

Motyw 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Każdy promotor projektu dotyczącego surowców strategicznych powinien móc złożyć do Komisji wniosek o uznanie jego projektu za projekt strategiczny. Taki wniosek powinien zawierać dokumenty i dowody potwierdzające spełnienie określonych kryteriów. Aby lepiej ocenić efektywność społeczną, środowiskową i ekonomiczną, wykonalność projektu oraz poziom pewności szacunków, promotor projektu powinien również przedstawić klasyfikację projektu zgodną z ramową klasyfikacją zasobów ONZ, a w celu obiektywnej walidacji klasyfikacji powinien poprzeć ją odpowiednimi dowodami. Do wniosku należy również dołączyć harmonogram projektu, który pozwoli oszacować, kiedy dany projekt przyczyni się do osiągnięcia wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności krajowych lub dywersyfikacji. Biorąc pod uwagę fakt, że społeczna akceptacja projektów wydobywczych ma kluczowe znaczenie dla ich skutecznego wdrożenia, promotor powinien również przedstawić plan z działaniami mającymi ułatwić uzyskanie akceptacji społeczeństwa. Należy zwrócić szczególną uwagę na partnerów społecznych, społeczeństwo obywatelskie i inne podmioty sprawujące nadzór. Promotor powinien również przedstawić biznesplan zawierający informacje na temat rentowności danego projektu oraz przegląd już zawartych umów o finansowaniu i umów odbioru, a także szacunki dotyczące możliwego stworzenia miejsc pracy oraz potrzeb związanych z zatrudnieniem w ramach projektu wykwalifikowanej siły roboczej, w tym potrzeb w zakresie podnoszenia lub zmiany kwalifikacji.	Każdy promotor projektu dotyczącego surowców strategicznych powinien móc złożyć do Komisji wniosek o uznanie jego projektu za projekt strategiczny. Taki wniosek powinien zawierać dokumenty i dowody potwierdzające spełnienie określonych kryteriów. Aby lepiej ocenić efektywność społeczną, środowiskową i ekonomiczną, wykonalność projektu oraz poziom pewności szacunków, promotor projektu powinien również przedstawić klasyfikację projektu zgodną z ramową klasyfikacją zasobów ONZ, a w celu obiektywnej walidacji klasyfikacji powinien poprzeć ją odpowiednimi dowodami. Do wniosku należy również dołączyć harmonogram projektu, który pozwoli oszacować, kiedy dany projekt przyczyni się do osiągnięcia wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności krajowych lub dywersyfikacji. Biorąc pod uwagę fakt, że społeczna akceptacja projektów wydobywczych ma kluczowe znaczenie dla ich skutecznego wdrożenia, promotor powinien również przedstawić plan z działaniami mającymi ułatwić uzyskanie akceptacji społeczeństwa. Należy zwrócić szczególną uwagę na samorządy lokalne i regionalne, partnerów społecznych, społeczeństwo obywatelskie i inne podmioty sprawujące nadzór. Promotor powinien również przedstawić biznesplan zawierający informacje na temat rentowności danego projektu oraz przegląd już zawartych umów o finansowaniu i umów odbioru, a także szacunki dotyczące możliwego stworzenia miejsc pracy oraz potrzeb związanych z zatrudnieniem w ramach projektu wykwalifikowanej siły roboczej, w tym potrzeb w zakresie podnoszenia lub zmiany kwalifikacji.

Poprawka 10

Motyw 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zapewnić skuteczne i efektywne rozpatrzenie wniosków, Komisja powinna móc w pierwszej kolejności rozpatrzyć wnioski dotyczące projektów związanych z konkretnymi niedostatecznie reprezentowanymi etapami łańcucha wartości lub surowcami strategicznymi, co pozwoli jej zapewnić zrównoważone postępy Unii w kierunku osiągnięcia wszystkich wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności Unii, określonych w niniejszym rozporządzeniu.	Aby zapewnić skuteczne i efektywne rozpatrzenie wniosków, Komisja powinna móc w pierwszej kolejności rozpatrzyć wnioski dotyczące projektów związanych z konkretnymi niedostatecznie reprezentowanymi etapami łańcucha wartości lub surowcami strategicznymi, co pozwoli jej zapewnić zrównoważone postępy Unii w kierunku osiągnięcia wszystkich wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności Unii, określonych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja powinna priorytetowo traktować projekty strategiczne przyczyniające się do zapewnienia obiegu zamkniętego surowców.

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 11

Motyw 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Mając na względzie to, że współpraca państwa członkowskiego, na którego terytorium będzie realizowany projekt strategiczny, jest niezbędna do zapewnienia skutecznego wdrożenia tego projektu, dane państwo członkowskie powinno mieć prawo sprzeciwu wobec uznania danego projektu za projekt strategiczny, a tym samym powinno móc uniemożliwić przyznanie projektowi statusu projektu strategicznego wbrew jego woli. W przypadku sprzeciwu dane państwo członkowskie powinno uzasadnić swój sprzeciw, odwołując się do mających zastosowanie kryteriów. Unia nie powinna również przyznawać statusu projektu strategicznego projektom, które będą realizowane przez państwo trzecie wbrew woli jego rządu, i w związku z tym powinna powstrzymać się od przyznania statusu projektu strategicznego w przypadku sprzeciwu rządu państwa trzeciego.	Mając na względzie to, że współpraca państwa członkowskiego, na którego terytorium będzie realizowany projekt strategiczny, jest niezbędna do zapewnienia skutecznego wdrożenia tego projektu, dane państwo członkowskie powinno w porozumieniu z samorządami lokalnymi i regionalnymi mieć prawo sprzeciwu wobec uznania danego projektu za projekt strategiczny, a tym samym powinno móc uniemożliwić przyznanie projektowi statusu projektu strategicznego wbrew jego woli. W przypadku sprzeciwu dane państwo członkowskie powinno uzasadnić swój sprzeciw, odwołując się do mających zastosowanie kryteriów. Unia nie powinna również przyznawać statusu projektu strategicznego projektom, które będą realizowane przez państwo trzecie wbrew woli jego rządu, i w związku z tym powinna powstrzymać się od przyznania statusu projektu strategicznego w przypadku sprzeciwu rządu państwa trzeciego.

Poprawka 12

Motyw 18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Jednocześnie nieprzewidywalność, złożoność i niekiedy zbyt długi czas trwania krajowych procesów wydawania pozwoleń osłabia bezpieczeństwo inwestycyjne, które jest niezbędne do skutecznego rozwoju projektów dotyczących surowców strategicznych. W związku z tym, aby zapewnić i przyspieszyć skuteczne wdrożenie projektów strategicznych, państwa członkowskie powinny zastosować uproszczoną i przewidywalną procedurę wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych. Projekty strategiczne powinny zatem otrzymać „status priorytetowy” na poziomie krajowym, aby zapewnić im szybkie postępowanie administracyjne oraz ich pilne traktowanie we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów. Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać właściwym organom ułatwienia wydawania pozwoleń na realizację innych projektów dotyczących łańcucha wartości surowców krytycznych, które to projekty nie są projektami strategicznymi.	Jednocześnie nieprzewidywalność, złożoność i niekiedy zbyt długi czas trwania krajowych procesów wydawania pozwoleń osłabia bezpieczeństwo inwestycyjne, które jest niezbędne do skutecznego rozwoju projektów dotyczących surowców strategicznych. W związku z tym, aby zapewnić i przyspieszyć skuteczne wdrożenie projektów strategicznych, państwa członkowskie powinny, z poszanowaniem standardów społecznych i środowiskowych, zastosować uproszczoną i przewidywalną procedurę wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych. Projekty strategiczne powinny zatem otrzymać „status priorytetowy” na poziomie krajowym, aby zapewnić im szybkie postępowanie administracyjne oraz ich pilne traktowanie we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów. Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać właściwym organom ułatwienia wydawania pozwoleń na realizację innych projektów dotyczących łańcucha wartości surowców krytycznych, które to projekty nie są projektami strategicznymi.

Poprawka 13

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Biorąc pod uwagę rolę projektów strategicznych w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii oraz ich wkład w otwartą strategiczną autonomię Unii, a także transformację ekologiczną i cyfrową, organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń powinien uznać projekty strategiczne za leżące w interesie publicznym. Projekty strategiczne, które wywierają negatywny wpływ na środowisko w zakresie, jaki podlega zakresowi dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy Rady 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE, mogą zostać zatwierdzone, jeżeli organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń stwierdzi na podstawie swojej indywidualnej oceny, że interes publiczny, któremu ma służyć dany projekt, ma charakter nadrzędny wobec negatywnego wpływu na środowisko, pod warunkiem że wszystkie odpowiednie warunki określone w wymienionych dyrektywach są spełnione. W stosownych przypadkach we wspomnianej indywidualnej ocenie należy uwzględnić geologiczną specyfikę miejsc wydobycia, która ogranicza wybór lokalizacji.	Biorąc pod uwagę rolę projektów strategicznych w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw surowców strategicznych w Unii oraz ich wkład w otwartą strategiczną autonomię Unii, a także transformację ekologiczną i cyfrową, organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń powinien uznać projekty strategiczne za leżące w interesie publicznym. Projekty strategiczne, które wywierają negatywny wpływ na środowisko w zakresie, jaki podlega zakresowi dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy Rady 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE, mogą zostać zatwierdzone, jeżeli organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń stwierdzi na podstawie swojej indywidualnej oceny, że interes publiczny, któremu ma służyć dany projekt, ma charakter nadrzędny wobec negatywnego wpływu na środowisko, pod warunkiem że wszystkie odpowiednie warunki określone w wymienionych dyrektywach są spełnione, że ten negatywny wpływ zostanie ograniczony do minimum, a powstałe szkody zostaną zrekompensowane za pomocą środków kompensacyjnych. W stosownych przypadkach we wspomnianej indywidualnej ocenie należy uwzględnić geologiczną specyfikę miejsc wydobycia, która ogranicza wybór lokalizacji.

Poprawka 14

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zmniejszyć złożoność oraz zwiększyć skuteczność i przejrzystość procesu wydawania pozwoleń, promotorzy projektów dotyczących surowców krytycznych powinni mieć możliwość interakcji z jednym organem krajowym, który odpowiada za ułatwianie i koordynację całego procesu wydawania pozwoleń, a w przypadku projektów strategicznych wydaje kompleksową decyzję w przewidzianym terminie. W tym celu państwa członkowskie powinny wyznaczyć jeden właściwy organ krajowy. Jeżeli okaże się to niezbędne ze względu na wewnętrzną organizację państwa członkowskiego, powinna istnieć możliwość przekazania zadań właściwego organu krajowego innemu organowi na takich samych warunkach. Aby zapewnić skuteczne wypełnianie obowiązków właściwego organu krajowego, państwa członkowskie powinny udostępnić swojemu właściwemu organowi krajowemu lub jakiemukolwiek organowi działającemu w jego imieniu wystarczający personel i zasoby.	Aby zmniejszyć złożoność oraz zwiększyć skuteczność i przejrzystość procesu wydawania pozwoleń, promotorzy projektów dotyczących surowców krytycznych powinni mieć możliwość interakcji z jednym organem krajowym, który odpowiada za ułatwianie i koordynację całego procesu wydawania pozwoleń, a w przypadku projektów strategicznych wydaje kompleksową decyzję w przewidzianym terminie. W tym celu państwa członkowskie powinny wyznaczyć jeden właściwy organ krajowy. Jeżeli okaże się to niezbędne ze względu na wewnętrzną organizację państwa członkowskiego, powinna istnieć możliwość przekazania zadań właściwego organu krajowego innym organom regionalnym lub lokalnym na takich samych warunkach. Aby zapewnić skuteczne wypełnianie obowiązków właściwego organu krajowego, państwa członkowskie powinny udostępnić swojemu właściwemu organowi krajowemu lub jakiemukolwiek organowi działającemu w jego imieniu wystarczający personel i zasoby.

Poprawka 15

Motyw 21

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby zapewnić jasność w kwestii statusu pozwoleń na realizację projektów strategicznych oraz ograniczyć skuteczność nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym, nie osłabiając przy tym skutecznej kontroli sądowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby wszelkie spory dotyczące procesu wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych były rozstrzygane w odpowiednim czasie. W tym celu właściwe organy krajowe powinny zapewnić, aby wnioskodawcy i promotorzy projektów mieli dostęp do prostej procedury rozstrzygania sporów oraz aby projekty strategiczne były traktowane jako pilne we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów.	Aby zapewnić jasność w kwestii statusu pozwoleń na realizację projektów strategicznych oraz ograniczyć skuteczność nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym, nie osłabiając przy tym skutecznej kontroli sądowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby wszelkie spory dotyczące procesu wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych były rozstrzygane w odpowiednim czasie. W tym celu właściwe organy krajowe powinny zapewnić, aby wnioskodawcy i promotorzy projektów mieli dostęp do prostej procedury rozstrzygania sporów oraz aby projekty strategiczne były traktowane jako pilne we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów, bez uszczerbku dla egzekwowania prawa do dochodzenia odszkodowania i dla starannego stosowania prawa do odmowy społeczności lokalnych, zwłaszcza ludności rdzennej.

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 16

Motyw 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Oceny wpływu na środowisko i pozwolenia wymagane na mocy prawa Unii, w tym dotyczące wody, siedlisk i ptaków, są integralną częścią procesu wydawania pozwoleń na realizację projektów dotyczących surowców, jak również stanowią niezbędne zabezpieczenie, które zapobiega negatywnemu wpływowi na środowisko lub go ogranicza. Aby zapewnić przewidywalność i odpowiedni czas trwania procesów wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych, należy wykorzystać jednak wszelkie możliwości usprawnienia wymaganych ocen i pozwoleń, nie obniżając przy tym poziomu ochrony środowiska. W tym kontekście należy zapewnić, aby niezbędne oceny były ze sobą odpowiednio powiązane, co pozwoli zapobiec ich niepotrzebnemu powielaniu, a także dopilnować, aby promotorzy projektów i odpowiedzialne organy wyraźnie zaakceptowały zakres takiej kompleksowej oceny przed jej przeprowadzeniem, aby uniknąć zbędnych działań następczych.	Oceny wpływu na środowisko i pozwolenia wymagane na mocy prawa Unii, w tym dotyczące wody, powietrza, lasów, siedlisk, ptaków i zdrowia gleb, są integralną częścią procesu wydawania pozwoleń na realizację projektów dotyczących surowców, jak również stanowią niezbędne zabezpieczenie, które zapobiega negatywnemu wpływowi na środowisko lub go ogranicza. Aby zapewnić przewidywalność i odpowiedni czas trwania procesów wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych, należy wykorzystać jednak wszelkie możliwości usprawnienia wymaganych ocen i pozwoleń, nie obniżając przy tym poziomu ochrony środowiska. W tym kontekście należy zapewnić, aby niezbędne oceny były ze sobą odpowiednio powiązane, co pozwoli zapobiec ich niepotrzebnemu powielaniu, a także dopilnować, aby promotorzy projektów i odpowiedzialne organy wyraźnie zaakceptowały zakres takiej kompleksowej oceny przed jej przeprowadzeniem, aby uniknąć zbędnych działań następczych.

Poprawka 17

Motyw 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Obecna wiedza na temat złóż mineralnych i mapowanie obszarów występowania surowców w Unii pochodzą z okresu, gdy nie traktowano zapewnienia dostaw surowców krytycznych na rzecz rozwoju technologii strategicznych w sposób priorytetowy. W celu gromadzenia i aktualizacji wiedzy na temat obszarów występowania surowców krytycznych państwa członkowskie powinny opracować programy krajowe w zakresie poszukiwania ogólnego surowców krytycznych, które powinny obejmować działania takie jak tworzenie map złóż surowców mineralnych, badania geochemiczne, badania z zakresu nauk o ziemi oraz ponowna analiza istniejących zbiorów danych naukowych w dziedzinie geologii. Identyfikacja obszarów występowania surowców oraz ocena wykonalności technicznej i opłacalności ekonomicznej ich wydobycia są obciążone wysokim ryzykiem finansowym. Aby zmniejszyć przedmiotowe ryzyko i ułatwić rozwijanie projektów wydobywczych, państwa członkowskie powinny udostępniać publicznie informacje zgromadzone podczas swojego odpowiedniego krajowego programu poszukiwań, wykorzystując do tego, w stosownych przypadkach, rami infrastruktury informacji przestrzennej ustanowione na mocy dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.	Obecna wiedza na temat złóż mineralnych i mapowanie obszarów występowania surowców w Unii pochodzą z okresu, gdy nie traktowano zapewnienia dostaw surowców krytycznych na rzecz rozwoju technologii strategicznych w sposób priorytetowy. W celu gromadzenia i aktualizacji wiedzy na temat obszarów występowania surowców krytycznych państwa członkowskie powinny opracować programy krajowe w zakresie poszukiwania ogólnego surowców krytycznych, które powinny obejmować działania takie jak tworzenie map złóż surowców mineralnych, badania geochemiczne, badania z zakresu nauk o ziemi oraz ponowna analiza istniejących zbiorów danych naukowych w dziedzinie geologii. Identyfikacja obszarów występowania surowców oraz ocena wykonalności technicznej i opłacalności ekonomicznej ich wydobycia są obciążone wysokim ryzykiem finansowym. Możliwości finansowania ze środków publicznych należy zatem zaprojektować w taki sposób, aby już badania rozpoznawcze były uznawane za projekty pomocy w ramach dotacji na ochronę środowiska lub – w przypadku projektów realizowanych z regionami z różnych państw członkowskich – za ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. Aby zmniejszyć ryzyko finansowe i ułatwić rozwijanie projektów wydobywczych, państwa członkowskie powinny udostępniać publicznie informacje zgromadzone podczas swojego odpowiedniego krajowego programu poszukiwań, wykorzystując do tego, w stosownych przypadkach, rami infrastruktury informacji przestrzennej ustanowione na mocy dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Poprawka 18

Motyw 33

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Dane satelitarne i usługi związane z obserwacją Ziemi mogą wesprzeć działania na rzecz zrównoważonych łańcuchów wartości surowców krytycznych przez zapewnienie nieustannego napływu informacji, które mogą być przydatne w kontekście działań takich jak monitorowanie obszarów wydobywczych i zarządzanie nimi, ocena wpływu na środowisko i ocena skutków społeczno-ekonomicznych lub poszukiwanie zasobów mineralnych. Obserwacja Ziemi może również dostarczyć danych na temat odległych i niedostępnych obszarów i w związku z tym państwa członkowskie powinny wziąć ją pod uwagę podczas opracowywania i wdrażania swoich krajowych programów poszukiwań w możliwie jak największym zakresie.	Dane satelitarne i usługi związane z obserwacją Ziemi mogą wesprzeć działania na rzecz zrównoważonych łańcuchów wartości surowców krytycznych przez zapewnienie nieustannego napływu informacji, które mogą być przydatne w kontekście działań takich jak monitorowanie obszarów wydobywczych i zarządzanie nimi, ocena wpływu na środowisko i ocena skutków społeczno-ekonomicznych przed eksploatacją i w jej trakcie w celu zapewnienia zgodności z ramami regulacyjnymi dotyczącymi kwestii społecznych i środowiskowych lub poszukiwanie zasobów mineralnych. Obserwacja Ziemi może również dostarczyć danych na temat odległych i niedostępnych obszarów i w związku z tym państwa członkowskie powinny wziąć ją pod uwagę podczas opracowywania i wdrażania swoich krajowych programów poszukiwań w możliwie jak największym zakresie.

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 19

Motyw 34

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Chociaż wzmocnienie unijnego łańcucha wartości surowców krytycznych jest niezbędne do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw, łańcuchy dostaw surowców krytycznych w dalszym ciągu będą miały charakter globalny i będą narażone na czynniki zewnętrzne. Niedawne lub trwające wydarzenia – od kryzysu związanego z COVID-19 po niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną agresję wojskową Rosji wobec Ukrainy – uwydatniły podatność niektórych unijnych łańcuchów dostaw na zakłócenia. Aby państwa członkowskie i sektory przemysłu europejskiego były w stanie przewidzieć zakłócenia dostaw oraz mogły przygotować się do tego, by przeciwstawić się ich konsekwencjom, należy opracować działania mające na celu zwiększenie zdolności w zakresie monitorowania, koordynację zapasów strategicznych oraz poprawę przygotowania przedsiębiorstw.	Chociaż wzmocnienie unijnego łańcucha wartości surowców krytycznych jest niezbędne do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw, łańcuchy dostaw surowców krytycznych w dalszym ciągu będą miały charakter globalny i będą narażone na czynniki zewnętrzne. Niedawne lub trwające wydarzenia – od kryzysu związanego z COVID-19 po niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną agresję wojskową Rosji wobec Ukrainy – uwydatniły podatność niektórych unijnych łańcuchów dostaw na zakłócenia oraz pilną potrzebę określenia czynników ograniczających wzrost popytu, zwłaszcza na surowce strategiczne. Aby państwa członkowskie i sektory przemysłu europejskiego były w stanie przewidzieć zakłócenia dostaw oraz mogły przygotować się do tego, by przeciwstawić się ich konsekwencjom, należy opracować działania mające na celu zwiększenie zdolności w zakresie monitorowania, koordynację zapasów strategicznych oraz poprawę przygotowania przedsiębiorstw do współpracy.

Poprawka 20

Motyw 35

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie nie dysponują takimi samymi zdolnościami, jeśli chodzi o świadomość ryzyka i przewidywanie zagrożeń, i nie wszystkie państwa członkowskie opracowały specjalne struktury służące do monitorowania łańcuchów dostaw surowców krytycznych i mogą informować przedsiębiorstwa o potencjalnych zagrożeniach związanych z zakłóceniami dostaw. Ponadto, podczas gdy niektóre przedsiębiorstwa zainwestowały w monitorowanie swoich łańcuchów dostaw, inne nie mają takich możliwości. W związku z tym, biorąc pod uwagę globalny wymiar łańcuchów dostaw surowców krytycznych oraz ich złożoność, Komisja powinna opracować specjalną tablicę wskaźników monitorowania służącą do oceny ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych oraz zapewnić organom publicznym i podmiotom prywatnym dostęp do zgromadzonych informacji, co przyczyni się do zwiększenia synergii między państwami członkowskimi. Aby zapewnić dostateczne przygotowanie unijnych łańcuchów wartości na potencjalne zakłócenia dostaw, Komisja powinna przeprowadzić testy warunków skrajnych oceniające podatność łańcuchów dostaw surowców strategicznych oraz ich narażenie na ryzyko związane z dostawami. Państwa członkowskie powinny wnieść swój wkład w te działania, przeprowadzając takie testy warunków skrajnych w miarę możliwości za pośrednictwem swoich krajowych agencji dostaw i agencji informacyjnych działających w obszarze surowców krytycznych. Rada ds. Surowców Krytycznych powinna zapewnić koordynację przeprowadzania testów warunków skrajnych przez Komisję i państwa członkowskie. W przypadku gdy żadne państwo członkowskie nie ma możliwości przeprowadzenia wymaganego testu warunków skrajnych w odniesieniu do danego surowca strategicznego, Komisja powinna sama przeprowadzić taki test. Podczas podawania wyników takich testów warunków skrajnych do wiadomości publicznej Komisja powinna również zasugerować potencjalne strategie, które mogą przyjąć organy publiczne i podmioty prywatne w celu ograniczenia ryzyka związanego z dostawami, takie jak stworzenie zapasów strategicznych lub dalsza dywersyfikacja swoich dostaw. Na potrzeby gromadzenia informacji niezbędnych do monitorowania działań podejmowanych w ramach testów warunków skrajnych Komisja powinna zadbać o koordynację z odpowiednią stałą podgrupą Rady ds. Surowców Krytycznych, a państwa członkowskie powinny zidentyfikować i monitorować kluczowych operatorów rynku, którzy mają istotne znaczenie dla funkcjonowania łańcucha wartości. W przypadku gdy żaden członek stałej podgrupy nie ma możliwości przeprowadzenia wymaganego testu warunków skrajnych w odniesieniu do danego surowca strategicznego, Komisja powinna sama przeprowadzić taki test.	Państwa członkowskie nie dysponują takimi samymi zdolnościami, jeśli chodzi o świadomość ryzyka i przewidywanie zagrożeń, i nie wszystkie państwa członkowskie opracowały specjalne struktury służące do monitorowania łańcuchów dostaw surowców krytycznych i mogą informować przedsiębiorstwa o potencjalnych zagrożeniach związanych z zakłóceniami dostaw. Ponadto, podczas gdy niektóre przedsiębiorstwa zainwestowały w monitorowanie swoich łańcuchów dostaw, inne nie mają takich możliwości. W związku z tym, biorąc pod uwagę globalny wymiar łańcuchów dostaw surowców krytycznych oraz ich złożoność, Komisja powinna opracować specjalną tablicę wskaźników monitorowania służącą do oceny ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych oraz zapewnić organom publicznym i podmiotom prywatnym dostęp do zgromadzonych informacji, co przyczyni się do zwiększenia synergii między państwami członkowskimi. Aby zapewnić dostateczne przygotowanie unijnych łańcuchów wartości na potencjalne zakłócenia dostaw, Komisja powinna przeprowadzić testy warunków skrajnych oceniające podatność łańcuchów dostaw surowców strategicznych oraz ich narażenie na ryzyko związane z dostawami. Państwa członkowskie powinny wnieść swój wkład w te działania, przeprowadzając takie testy warunków skrajnych w miarę możliwości za pośrednictwem swoich krajowych agencji dostaw i agencji informacyjnych działających w obszarze surowców krytycznych. Rada ds. Surowców Krytycznych powinna zapewnić koordynację przeprowadzania testów warunków skrajnych przez Komisję i państwa członkowskie. W przypadku gdy żadne państwo członkowskie nie ma możliwości przeprowadzenia wymaganego testu warunków skrajnych w odniesieniu do danego surowca strategicznego, Komisja powinna sama przeprowadzić taki test. Powinna również zasugerować potencjalne strategie, które mogą przyjąć organy publiczne i podmioty prywatne w celu ograniczenia ryzyka związanego z dostawami, takie jak stworzenie zapasów strategicznych lub dalsza dywersyfikacja swoich dostaw. Na potrzeby gromadzenia informacji niezbędnych do monitorowania działań podejmowanych w ramach testów warunków skrajnych Komisja powinna zadbać o koordynację z odpowiednią stałą podgrupą Rady ds. Surowców Krytycznych, a państwa członkowskie powinny zidentyfikować i monitorować kluczowych operatorów rynku, którzy mają istotne znaczenie dla funkcjonowania łańcucha wartości. W przypadku gdy żaden członek stałej podgrupy nie ma możliwości przeprowadzenia wymaganego testu warunków skrajnych w odniesieniu do danego surowca strategicznego, Komisja powinna sama przeprowadzić taki test.

Uzasadnienie

Wyniki testów warunków skrajnych powinny pozostać poufne ze względów bezpieczeństwa.

Poprawka 21

Motyw 36

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zapasy strategiczne są ważnym narzędziem umożliwiającym ograniczenie zakłóceń dostaw, w szczególności dostaw surowców. Mimo że zaproponowany nadzwyczajny instrument jednolitego rynku umożliwi ewentualne stworzenie takich zapasów w przypadku uruchomienia trybu podwyższonej czujności dotyczącej jednolitego rynku, państwa członkowskie i przedsiębiorstwa nie mają obowiązku stworzenia ani koordynacji swoich zapasów strategicznych, dopóki nie dojdzie do zakłócenia dostaw. Ponadto w Unii Europejskiej nie funkcjonuje żaden mechanizm koordynacji, który umożliwiłby opracowanie wspólnej oceny oraz analizy potencjalnego powielania działań i potencjalnych synergii. W związku z tym, biorąc pod uwagę obecny brak odpowiednich informacji, państwa członkowskie powinny w pierwszej kolejności przekazywać informacje na temat swoich zapasów strategicznych Komisji, niezależnie od tego, czy tymi zapasami zarządzają organy publiczne, czy podmioty gospodarcze działające w imieniu państw członkowskich. Takie informacje powinny obejmować poziom dostępnych zapasów poszczególnych surowców strategicznych, perspektywę dla poziomów zapasów oraz zasady i procedury mające zastosowanie do tych zapasów. Każdy wniosek o udzielenie informacji powinien być proporcjonalny, a także należy uwzględnić w nim koszty i wysiłki związane z udostępnieniem danych oraz wpływ tych danych na bezpieczeństwo narodowe i określić odpowiednie terminy dostarczenia żądanych informacji. Informacje dotyczące zapasów podmiotów gospodarczych można dodać do analizy, nie nakłada to jednak na nie obowiązku udzielenia informacji. Komisja powinna przetwarzać dane w bezpieczny sposób i publikować informacje wyłącznie w formie zagregowanej. W drugiej kolejności Komisja powinna, na podstawie uzyskanych informacji, opracować wstępny wskaźnik referencyjny określający, co należy uznać za bezpieczny poziom unijnych zapasów, uwzględniając przy tym całkowite roczne zużycie danych surowców strategicznych w Unii. Opierając się na porównaniu między istniejącymi zapasami i ogólnymi poziomami zapasów strategicznych surowców strategicznych w całej Unii, Rada ds. Surowców Krytycznych, działając w porozumieniu z Komisją, powinna być w stanie wydawać niewiążące opinie dla państw członkowskich dotyczące sposobu zwiększenia konwergencji i służące zachęcaniu ich do budowania własnych zapasów strategicznych. W tym kontekście Rada ds. Surowców Krytycznych powinna uwzględnić potrzebę utrzymania zachęt do rozbudowy zapasów strategicznych przez podmioty prywatne wykorzystujące surowce strategiczne.	Zapasy strategiczne są ważnym narzędziem umożliwiającym ograniczenie zakłóceń dostaw, w szczególności dostaw surowców. Mimo że zaproponowany nadzwyczajny instrument jednolitego rynku umożliwi ewentualne stworzenie takich zapasów w przypadku uruchomienia trybu podwyższonej czujności dotyczącej jednolitego rynku, państwa członkowskie i przedsiębiorstwa nie mają obowiązku stworzenia ani koordynacji swoich zapasów strategicznych, dopóki nie dojdzie do zakłócenia dostaw. Ponadto w Unii Europejskiej nie funkcjonuje żaden mechanizm koordynacji, który umożliwiłby opracowanie wspólnej oceny oraz analizy potencjalnego powielania działań i potencjalnych synergii. W związku z tym, biorąc pod uwagę obecny brak odpowiednich informacji, państwa członkowskie powinny w pierwszej kolejności przekazywać informacje na temat swoich zapasów strategicznych Komisji, niezależnie od tego, czy tymi zapasami zarządzają organy publiczne, czy podmioty gospodarcze działające w imieniu państw członkowskich. Takie informacje powinny obejmować poziom dostępnych zapasów poszczególnych surowców strategicznych, perspektywę dla poziomów zapasów oraz zasady i procedury mające zastosowanie do tych zapasów. Każdy wniosek o udzielenie informacji powinien być proporcjonalny, a także należy uwzględnić w nim koszty i wysiłki związane z udostępnieniem danych oraz wpływ tych danych na bezpieczeństwo narodowe i określić odpowiednie terminy dostarczenia żądanych informacji. Informacje dotyczące zapasów podmiotów gospodarczych można dodać do analizy, nie nakłada to jednak na nie obowiązku udzielenia informacji. Komisja powinna przetwarzać dane w bezpieczny sposób i publikować informacje wyłącznie w formie zagregowanej. W drugiej kolejności Komisja powinna, na podstawie uzyskanych informacji, opracować wstępny wskaźnik referencyjny określający, co należy uznać za bezpieczny poziom unijnych zapasów, uwzględniając przy tym całkowite roczne zużycie danych surowców strategicznych w Unii. Opierając się na porównaniu między istniejącymi zapasami i ogólnymi poziomami zapasów strategicznych surowców strategicznych w całej Unii, Rada ds. Surowców Krytycznych, działając w porozumieniu z Komisją, powinna być w stanie wydawać niewiążące opinie dla państw członkowskich dotyczące sposobu zwiększenia konwergencji i służące zachęcaniu ich do budowania własnych zapasów strategicznych. Z punktu widzenia dywersyfikacji te zapasy strategiczne należałoby zorganizować w sposób możliwie zdecentralizowany w kooperacji z samorządami lokalnymi i regionalnymi, aby chronić gromadzenie zapasów przed ingerencjami i wspierać współpracę transgraniczną. W tym kontekście Rada ds. Surowców Krytycznych powinna uwzględnić potrzebę utrzymania zachęt do rozbudowy zapasów strategicznych przez podmioty prywatne wykorzystujące surowce strategiczne. Ponadto powinna ona wraz z Komisją ustalić priorytety dotyczące wariantów wykorzystania surowców strategicznych, aby w razie zakłócenia dostaw zapewnić dostępność towarów o szczególnie krytycznym znaczeniu na rynku wewnętrznym.

Poprawka 22

Motyw 38

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W celu zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa wytwarzające technologie strategiczne w Unii z wykorzystaniem surowców strategicznych były wystarczająco przygotowane na poradzenie sobie z zakłóceniami dostaw, powinny one prowadzić audyt swoich łańcuchów dostaw i odpowiednio składać sprawozdanie swojej radzie dyrektorów. Dzięki temu będą one uwzględniały ryzyko związane z dostawami surowców strategicznych i opracują odpowiednie strategie łagodzące, aby lepiej przygotować się na wypadek zakłócenia dostaw. Podobnie duże przedsiębiorstwa, których to dotyczy, powinny prowadzić regularne testy warunków skrajnych swoich łańcuchów dostaw surowców strategicznych, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich poszczególnych scenariuszy, które mogą mieć wpływ na ich dostawy w przypadku zakłócenia. Dzięki tym środkom przedsiębiorstwa poświęcą dodatkową uwagę kosztom potencjalnego ryzyka związanego z dostawami.	W celu zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa wytwarzające technologie strategiczne w Unii z wykorzystaniem surowców strategicznych były wystarczająco przygotowane na poradzenie sobie z zakłóceniami dostaw, powinny one prowadzić audyt swoich łańcuchów dostaw i odpowiednio składać sprawozdanie swojej radzie dyrektorów. Unijne przepisy dotyczące łańcuchów dostaw powinny w tym kontekście obejmować również sektor finansowy, ponieważ na podmioty handlujące surowcami, giełdy i pozagiełdowe miejsca handlu w zakresie metali można wpływać tylko wtedy, gdy w łańcuchach dostaw w sposób spójny, konkurencyjny i mało biurokratyczny zostaną spełnione normy zrównoważonego rozwoju oraz obowiązki dochowania należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska. Dzięki temu przedsiębiorstwa będą uwzględniały ryzyko związane z dostawami surowców strategicznych i opracują odpowiednie strategie łagodzące, aby lepiej przygotować przedsiębiorstwo na wypadek zakłócenia dostaw. Podobnie duże przedsiębiorstwa, których to dotyczy, powinny prowadzić regularne testy warunków skrajnych swoich łańcuchów dostaw surowców strategicznych, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich poszczególnych scenariuszy, które mogą mieć wpływ na ich dostawy w przypadku zakłócenia. Dzięki tym środkom przedsiębiorstwa poświęcą dodatkową uwagę kosztom potencjalnego ryzyka związanego z dostawami.

Poprawka 23

Motyw 41

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Surowce najbardziej krytyczne to metale, które co do zasady można poddawać recyklingowi nieskończoną liczbę razy, niekiedy tracą one jednak przy tym na jakości. W kontekście transformacji ekologicznej stwarza to potencjał do przejścia na realny model gospodarki o obiegu zamkniętym. Po początkowym etapie szybkiego wzrostu popytu na surowce krytyczne na potrzeby nowych technologii, w którym pierwotne wydobycie i przetwarzanie będą wciąż dominującym źródłem, recykling powinien stopniowo nabierać znaczenia i przyczynić się do ograniczenia potrzeby pierwotnego wydobycia i związanych z nim oddziaływań. Obecnie współczynnik recyklingu większości surowców krytycznych jest jednak niski, a systemy i technologie recyklingu często nie są przystosowane do specyfiki tych surowców. Konieczne jest zatem działanie ukierunkowane na poszczególne czynniki hamujące potencjał obiegu zamkniętego.	Surowce najbardziej krytyczne to metale, które co do zasady można poddawać recyklingowi nieskończoną liczbę razy, niekiedy tracą one jednak przy tym na jakości. W kontekście transformacji ekologicznej stwarza to potencjał do przejścia na realny model gospodarki o obiegu zamkniętym. Po początkowym etapie szybkiego wzrostu popytu na surowce krytyczne na potrzeby nowych technologii, w którym pierwotne wydobycie i przetwarzanie będą wciąż dominującym źródłem, recykling powinien stopniowo nabierać znaczenia i przyczynić się do ograniczenia potrzeby pierwotnego wydobycia i związanych z nim oddziaływań. Ponieważ zdolności wydobycia surowców pierwotnych silnie zależą od dostępności zasobów geologicznych w Unii, dalszy rozwój przemysłu recyklingu do celów pozyskiwania surowców wtórnych w UE ma ogromny potencjał pod względem nie tylko bezpieczeństwa dostaw, ale również tworzenia wysokiej jakości miejsc

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	pracy. Obecnie współczynnik recyklingu większości surowców krytycznych w UE jest jednak wciąż za niski, a systemy i technologie recyklingu często nie są przystosowane do specyfiki tych surowców. Konieczne jest zatem działanie ukierunkowane na poszczególne czynniki hamujące potencjał obiegu zamkniętego.

Poprawka 24

Motyw 43

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W wielu regionach w Unii znajdują się dawne miejsca wydobywania surowców ze znacznymi ilościami odpadów wydobywczych w zamkniętych obiektach, które to miejsca, ze względu na fakt, że ich znaczenie gospodarcze wzrasta dopiero w ostatnim czasie, nie były analizowane pod kątem potencjału w zakresie surowców krytycznych. Odzysk surowców krytycznych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych ma potencjał w zakresie przyczynienia się do tworzenia wartości gospodarczej i miejsc pracy w historycznych regionach wydobywczych, które często są dotknięte deindustrializacją i zubożeniem. Główną barierą dla większego wykorzystywania potencjału uzyskiwania surowców krytycznych z odpadów wydobywczych jest fakt, że nie poświęca się uwagi kwestii zawartości surowców krytycznych, szczególnie w zamkniętych obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, i brakuje na ten temat informacji.	W wielu regionach w Unii znajdują się dawne miejsca wydobywania surowców ze znacznymi ilościami odpadów wydobywczych w zamkniętych obiektach, które to miejsca, ze względu na fakt, że ich znaczenie gospodarcze wzrasta dopiero w ostatnim czasie, nie były analizowane pod kątem potencjału w zakresie surowców krytycznych. Odzysk surowców krytycznych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych ma potencjał w zakresie przyczynienia się do tworzenia wartości gospodarczej i miejsc pracy w historycznych regionach wydobywczych, które często są dotknięte deindustrializacją i zubożeniem, a jednocześnie poprawia odporność Unii i ogranicza negatywne skutki środowiskowe i społeczne dostępu do surowców. Główną barierą dla większego wykorzystywania potencjału uzyskiwania surowców krytycznych z odpadów wydobywczych jest fakt, że nie poświęca się uwagi kwestii zawartości surowców krytycznych, szczególnie w zamkniętych obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, i brakuje na ten temat informacji.

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 25

Motyw 48

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Warunkiem wstępnym skutecznego recyklingu magnezu jest udostępnienie podmiotom zajmującym się recyklingiem niezbędnych informacji dotyczących ilości, rodzaju i składu chemicznego magnezu w produkcie, ich rozmieszczenia oraz zastosowanych powłok, klejów i dodatków, jak również informacji o sposobie usuwania magnezu trwałych z produktu. Ponadto, aby zapewnić uzasadnienie biznesowe dla recyklingu magnezu, magnesy trwałe wbudowane w produkty wprowadzane do obrotu w Unii powinny z czasem zawierać coraz większą ilość materiałów pochodzących z recyklingu. Zapewniając na pierwszym etapie przejrzystość co do zawartości materiałów z recyklingu, po dokonaniu specjalnej oceny odpowiedniego poziomu i prawdopodobnego wpływu należy następnie ustalić minimalne progi zawartości materiałów z recyklingu.	Warunkiem wstępnym skutecznego recyklingu magnezu jest udostępnienie podmiotom zajmującym się recyklingiem niezbędnych informacji dotyczących ilości, rodzaju i składu chemicznego magnezu w produkcie, ich rozmieszczenia oraz zastosowanych powłok, klejów i dodatków, jak również informacji o sposobie usuwania magnezu trwałych z produktu. Ponadto, aby zapewnić uzasadnienie biznesowe dla recyklingu magnezu, magnesy trwałe wbudowane w produkty wprowadzane do obrotu w Unii powinny z czasem zawierać coraz większą ilość materiałów pochodzących z recyklingu. Zapewniając na pierwszym etapie przejrzystość co do zawartości materiałów z recyklingu, po dokonaniu przez Komisję specjalnej oceny odpowiedniego poziomu i prawdopodobnego wpływu należy następnie, po konsultacji z Radą ds. Surowców Krytycznych, ustalić minimalne progi zawartości materiałów z recyklingu.

Poprawka 26

Motyw 50

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Produkcja surowców krytycznych na różnych etapach łańcucha wartości wywiera wpływ na środowisko, w tym na klimat, wodę, faunę lub florę. Aby ograniczyć wyrządzone szkody i zachęcać do produkcji bardziej zrównoważonych surowców krytycznych, Komisja powinna mieć uprawnienia do opracowania systemu obliczania śladu środowiskowego surowców krytycznych, w tym procesu weryfikacji w celu zapewnienia, aby w przypadku surowców krytycznych wprowadzanych do obrotu w Unii informacje dotyczące takiego śladu były publicznie wyeksponowane. System ten powinien opierać się na uwzględnieniu wiarygodnych pod względem naukowym metod oceny i odpowiednich norm międzynarodowych w dziedzinie oceny cyklu życia. Wymóg polegający na deklarowaniu śladu środowiskowego materiału powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy na podstawie specjalnej oceny stwierdzono, że przyczyniłby się do realizacji unijnych celów klimatycznych i środowiskowych poprzez ułatwienie zamawiania surowców krytycznych o niższym śladzie środowiskowym i nie wpłynęłyby nieproporcjonalnie na przepływy handlowe. Po przyjęciu stosownych metod obliczania Komisja powinna opracować klasy efektywności surowców krytycznych, umożliwiając w ten sposób potencjalnym nabywcom łatwe porównanie względnego śladu środowiskowego dostępnych materiałów i kierując rynek w stronę bardziej zrównoważonych materiałów. Sprzedawcy surowców krytycznych powinni zapewnić, aby ich klienci mieli dostęp do deklaracji dotyczącej śladu środowiskowego. Przejrzystość względnego śladu surowców krytycznych wprowadzanych do obrotu w Unii może również umożliwić realizację innych polityk na szczeblu unijnym i krajowym, takich jak zachęty lub kryteria zielonych zamówień publicznych, wspierając produkcję surowców krytycznych o mniejszym wpływie na środowisko.	Produkcja surowców krytycznych na różnych etapach łańcucha wartości wywiera wpływ na środowisko, w tym na klimat, wodę, faunę lub florę. Aby uniknąć takich szkód, a w przypadku projektów strategicznych co najmniej je ograniczyć oraz aby zachęcać do produkcji bardziej zrównoważonych surowców krytycznych, Komisja powinna mieć uprawnienia do opracowania systemu obliczania śladu środowiskowego surowców krytycznych, w tym procesu weryfikacji w celu zapewnienia, aby w przypadku surowców krytycznych wprowadzanych do obrotu w Unii informacje dotyczące takiego śladu były publicznie wyeksponowane. System ten powinien opierać się na uwzględnieniu wiarygodnych pod względem naukowym metod oceny i odpowiednich norm międzynarodowych w dziedzinie oceny cyklu życia. Wymóg polegający na deklarowaniu śladu środowiskowego materiału powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy na podstawie specjalnej oceny stwierdzono, że przyczyniłby się do realizacji unijnych celów klimatycznych i środowiskowych poprzez ułatwienie zamawiania surowców krytycznych o niższym śladzie środowiskowym i nie wpłynęłyby nieproporcjonalnie na przepływy handlowe. Po przyjęciu stosownych metod obliczania Komisja powinna opracować klasy efektywności surowców krytycznych, umożliwiając w ten sposób potencjalnym nabywcom łatwe porównanie względnego śladu środowiskowego dostępnych materiałów i kierując rynek w stronę bardziej zrównoważonych materiałów. Sprzedawcy surowców krytycznych powinni zapewnić, aby ich klienci mieli dostęp do deklaracji dotyczącej śladu środowiskowego. Przejrzystość względnego śladu surowców krytycznych wprowadzanych do obrotu w Unii może również umożliwić realizację innych polityk na szczeblu unijnym i krajowym, takich jak zachęty lub kryteria zielonych zamówień publicznych, wspierając produkcję surowców krytycznych o mniejszym wpływie na środowisko.

Poprawka 27

Motyw 51

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Metody dotyczące śladu środowiskowego stanowią istotną podstawę dla opracowywania zasad obliczania. Opierają się one na naukowo uzasadnionych metodach oceny, które uwzględniają zmiany na poziomie międzynarodowym i obejmują wpływ na środowisko, w tym zmianę klimatu, oraz wpływy związane z wodą, powietrzem, glebą, zasobami, użytkowaniem gruntów i toksycznością.	Metody dotyczące śladu środowiskowego stanowią istotną podstawę dla opracowywania zasad obliczania. Opierają się one na naukowo uzasadnionych metodach oceny, które uwzględniają zmiany na poziomie międzynarodowym i obejmują wpływ na środowisko, w tym zmianę klimatu, oraz wpływy związane z bioróżnorodnością, wodą, powietrzem, glebą, zasobami, użytkowaniem gruntów i toksycznością.

Poprawka 28

Dodać nowy motyw po motywie 52

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Istotnym aspektem ograniczenia zależności od państw trzecich i zapewnienia bezpieczeństwa dostaw jest ogólne zmniejszenie popytu na surowce krytyczne. Dlatego należy uwypuklić powiązanie z innymi czynnikami, takimi jak poprawa projektowania produktów i praw do naprawy w celu przedłużenia trwałości produktów.</i>

Poprawka 29

Motyw 62

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ocena ta powinna opierać się na pięciu kryteriach: skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i unijnej wartości dodanej oraz powinna służyć jako podstawa oceny skutków ewentualnych dalszych działań. Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia i z postępów na drodze do osiągnięcia jego celów, w tym w zakresie wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności i dywersyfikacji. Sprawozdanie to powinno również zawierać ocenę odpowiedności ustanowienia maksymalnych wartości progowych związanych ze śladem środowiskowym opartą na wdrażaniu środków dotyczących przejrzystości śladu środowiskowego surowców krytycznych.	Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ocena ta powinna, z poszanowaniem zasady pomocniczości, opierać się na pięciu kryteriach: skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i unijnej wartości dodanej oraz powinna służyć jako podstawa oceny skutków ewentualnych dalszych działań. Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia i z postępów na drodze do osiągnięcia jego celów, w tym w zakresie wskaźników referencyjnych dotyczących zdolności i dywersyfikacji. Sprawozdanie to powinno również zawierać ocenę odpowiedności ustanowienia maksymalnych wartości progowych związanych ze śladem środowiskowym opartą na wdrażaniu środków dotyczących przejrzystości śladu środowiskowego surowców krytycznych.

Poprawka 30

Art. 1 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Ogólnym celem niniejszego rozporządzenia jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie ram służących zapewnieniu dostępu Unii do bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych.	Ogólnym celem niniejszego rozporządzenia jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie ram służących poprawie odporności Unii w kontekście dostaw surowców krytycznych poprzez szczególne zaakcentowanie przepisów dotyczących zrównoważonego rozwoju, efektywności, wystarczalności i obiegu zamkniętego w celu poprawy konkurencyjności Unii.

Poprawka 31

Art. 1 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Aby osiągnąć cel ogólny, o którym mowa w ust. 1, niniejsze rozporządzenie ma na celu: a) wzmocnienie poszczególnych etapów łańcucha wartości surowców strategicznych w celu zapewnienia, aby do 2030 r. znacznie wzrosły zdolności Unii w zakresie każdego surowca strategicznego, tak aby ogólna zdolność Unii była zbliżona do następujących wskaźników referencyjnych lub je osiągnęła: (i) zdolność wydobywcza Unii umożliwia wydobycie rud, minerałów lub koncentratów potrzebnych do produkcji co najmniej 10 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych w stopniu, w jakim umożliwiają to unijne zasoby; (ii) zdolność przetwórcza Unii, w tym w odniesieniu do wszystkich pośrednich etapów przetwarzania, jest w stanie pokryć co najmniej 40 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych; (iii) zdolność Unii w zakresie recyklingu, w tym w odniesieniu do wszystkich pośrednich etapów recyklingu, jest w stanie pokryć co najmniej 15 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych;	Aby osiągnąć cel ogólny, o którym mowa w ust. 1, niniejsze rozporządzenie ma na celu: a) wzmocnienie poszczególnych etapów łańcucha wartości każdego z surowców strategicznych w celu zapewnienia, aby do 2030 r. znacznie wzrosły zdolności Unii w zakresie każdego surowca strategicznego, tak aby ogólna zdolność Unii była zbliżona do następujących wskaźników referencyjnych lub je osiągnęła: (i) zdolność wydobywcza Unii umożliwia wydobycie rud, minerałów lub koncentratów potrzebnych do produkcji co najmniej 10 % jej rocznego zużycia każdego z surowców strategicznych w stopniu, w jakim umożliwiają to unijne zasoby, aby w ten sposób zapewnić wystarczającą samowystarczalność; (ii) zdolność przetwórcza Unii, w tym w odniesieniu do wszystkich pośrednich etapów przetwarzania, jest w stanie pokryć co najmniej 40 % jej rocznego zużycia surowców strategicznych; (iii) zdolność Unii w zakresie recyklingu, w tym w odniesieniu do wszystkich pośrednich etapów recyklingu, jest w stanie pokryć co najmniej 20 % jej rocznego zużycia każdego z surowców strategicznych;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
b) dywersyfikację przywozu surowców strategicznych do Unii mającą na celu zapewnienie, aby do 2030 r. jej roczne zużycie każdego surowca strategicznego na każdym stosownym etapie przetwarzania mogło opierać się na przywozie z kilku państw trzecich, z których żadne nie będzie zapewniało więcej niż 65 % rocznego unijnego zużycia; c) poprawę zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych; d) zapewnienie swobodnego przepływu surowców krytycznych i produktów zawierających surowce krytyczne wprowadzanych do obrotu w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska w drodze usprawnienia ich obiegu zamkniętego i zwiększenia ich zrównoważonego charakteru.	(iv) <i>w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 36 w celu ustanowienia dla każdego surowca strategicznego minimalnego celu dotyczącego zdolności w zakresie recyklingu na 2030 r.</i> b) <i>ograniczenie popytu na surowce krytyczne poprzez poprawę wydajności w łańcuchach wartości;</i> c) dywersyfikację przywozu surowców strategicznych do Unii mającą na celu zapewnienie, aby do 2030 r. jej roczne zużycie każdego surowca strategicznego na każdym stosownym etapie przetwarzania mogło opierać się na przywozie z kilku państw trzecich, z których żadne nie będzie zapewniało więcej niż 65 % rocznego unijnego zużycia; d) poprawę zdolności Unii w zakresie monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych; e) zapewnienie swobodnego przepływu surowców krytycznych i produktów zawierających surowce krytyczne wprowadzanych do obrotu w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska w drodze usprawnienia ich <i>trwałości, naprawialności</i>, obiegu zamkniętego i zwiększenia ich zrównoważonego charakteru.

Poprawka 32

Art. 5 ust. 1 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
realizacja projektu będzie przebiegać w sposób zrównoważony, w szczególności w odniesieniu do monitorowania i minimalizowania wpływu na środowisko oraz zapobieganie mu, stosowania odpowiedzialnych społecznie praktyk, w tym poszanowania praw człowieka i praw pracowniczych, potencjału w zakresie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy oraz znaczącego zaangażowania społeczności lokalnych i istotnych partnerów społecznych, a także stosowania przejrzystych praktyk działalności gospodarczej obejmujących odpowiednie strategie zgodności służące przeciwdziałaniu negatywnym wpływom na prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej, w tym korupcji i łapownictwu, i ograniczanie ryzyka ich wystąpienia;	realizacja projektu będzie przebiegać w sposób zrównoważony, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania wpływowi na środowisko i klimat, monitorowania i minimalizowania go oraz do gotowości do zrekompensowania go, stosowania odpowiedzialnych społecznie praktyk, w tym poszanowania praw człowieka i praw pracowniczych, potencjału w zakresie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy oraz znaczącego zaangażowania samorządów lokalnych i regionalnych oraz istotnych partnerów społecznych, a także stosowania przejrzystych praktyk działalności gospodarczej obejmujących odpowiednie strategie zgodności służące przeciwdziałaniu negatywnym wpływom na prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej, w tym korupcji i łapownictwu, i ograniczanie ryzyka ich wystąpienia;

Poprawka 33

Art. 5 ust. 1 lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
w odniesieniu do projektów realizowanych w państwach trzecich będących rynkami wschodzącymi lub gospodarkami rozwijającymi się – projekty te przyniosłyby wzajemne korzyści Unii i odnośnemu państwu trzeciemu, generując wartość dodaną w tym państwie.	w odniesieniu do projektów realizowanych w państwach trzecich, w tym na rynkach wschodzących lub w gospodarkach rozwijających się – projekty te przyniosłyby wzajemne korzyści Unii i odnośnemu państwu trzeciemu, generując wartość dodaną w tym państwie, oraz spełniałyby wymogi społeczne, środowiskowe i pracownicze równoważne z tymi dotyczącymi projektów w Unii.

Poprawka 34

Art. 6 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Wnioski o uznanie projektu dotyczącego surowców za projekt strategiczny przedkłada Komisji promotor projektu. Wniosek taki musi zawierać: a) odpowiednie dowody dotyczące spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 1; b) klasyfikację projektu zgodnie z ramową klasyfikacją zasobów ONZ wspartą odpowiednimi dowodami; c) harmonogram realizacji projektu, w tym przegląd pozwoleń wymaganych na potrzeby projektu i status odpowiedniego procesu wydawania pozwoleń; d) plan obejmujący środki służące ulatwianiu uzyskania akceptacji społecznej, w tym, w stosownych przypadkach, ustanowienie okresowych kanałów komunikacji ze społecznością lokalną i lokalnymi organizacjami z uwzględnieniem partnerów społecznych, realizację kampanii zwiększających świadomość i kampanii informacyjnych oraz ustanowienie mechanizmów łagodzących i mechanizmów rekompensat; e) informacje na temat kontroli przedsiębiorstw zaangażowanych w projekt, zdefiniowanej zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004; f) biznesplan zawierający ocenę rentowności projektu;	Wnioski o uznanie projektu dotyczącego surowców za projekt strategiczny przedkłada Komisji promotor projektu. Wniosek taki musi zawierać: a) odpowiednie dowody dotyczące spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 1; b) klasyfikację projektu zgodnie z ramową klasyfikacją zasobów ONZ wspartą odpowiednimi dowodami; c) harmonogram realizacji projektu, w tym przegląd pozwoleń wymaganych na potrzeby projektu i status odpowiedniego procesu wydawania pozwoleń; d) plan obejmujący środki służące zapewnieniu uzyskania akceptacji społecznej, w tym, w stosownych przypadkach, ustanowienie okresowych kanałów komunikacji z samorządami lokalnymi i regionalnymi, społecznością lokalną i ludnością rdzenną oraz lokalnymi organizacjami z uwzględnieniem partnerów społecznych, realizację kampanii zwiększających świadomość i kampanii informacyjnych oraz ustanowienie mechanizmów łagodzących i mechanizmów rekompensat, przy zapewnieniu, aby przymusowe przesiedlenie było stosowane wyłącznie w ostateczności; e) plan zawierający środki mające na celu monitorowanie i minimalizowanie wpływu, jaki projekt może wywrzeć na środowisko, zapobieganie mu oraz, w stosownych wypadkach, rekompensowanie go; f) informacje na temat kontroli przedsiębiorstw zaangażowanych w projekt, zdefiniowanej zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
g) oszacowanie potencjału projektu w zakresie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i potrzeb związanych z projektem pod względem wykwalifikowanej siły roboczej, jak również podnoszenia i zmiany kwalifikacji.	g) biznesplan zawierający ocenę rentowności projektu; h) oszacowanie potencjału projektu w zakresie tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i potrzeb związanych z projektem pod względem wykwalifikowanej siły roboczej, jak również wysiłków dotyczących podnoszenia i zmiany kwalifikacji służących zaradzeniu potencjalnemu niedoborowi wykwalifikowanej kadry, a także promowania równości płci.

Poprawka 35

Art. 7 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwo członkowskie, którego terytorium dotyczy projekt strategiczny, wprowadza środki przyczyniające się do jego terminowej i skutecznej realizacji.	Państwo członkowskie, którego terytorium dotyczy projekt strategiczny, wprowadza przy udziale zainteresowanych samorządów lokalnych i regionalnych środki przyczyniające się do jego terminowej i skutecznej realizacji.

Poprawka 36

Art. 7 ust. 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Promotor projektu tworzy i regularnie aktualizuje specjalną stronę internetową projektu zawierającą istotne informacje na temat projektu strategicznego, w tym informacje o skutkach środowiskowych, społecznych i gospodarczych oraz korzyściach związanych z projektem strategicznym. Strona internetowa musi być dostępna dla ogółu społeczeństwa i w języku lub językach, które są łatwo zrozumiałe dla lokalnej ludności.	Promotor projektu tworzy i regularnie aktualizuje specjalną stronę internetową projektu zawierającą informacje na temat projektu strategicznego, które mają znaczenie dla miejscowej ludności, w tym informacje o skutkach środowiskowych, społecznych i gospodarczych – a w stosownych przypadkach także o sposobach rozwiązań w razie wystąpienia problemów – oraz o korzyściach związanych z projektem strategicznym. Strona internetowa musi być dostępna dla ogółu społeczeństwa i w języku lub językach, które są łatwo zrozumiałe dla lokalnej ludności. Strona internetowa projektu musi zawierać przeprowadzone oceny oddziaływania na środowisko, oceny skutków społecznych i oceny wpływu na prawa człowieka, a także wszelkie istniejące umowy z zainteresowanymi społecznościami oraz umowy koncesyjne z organami publicznymi.

Poprawka 37

Art. 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. W odniesieniu do projektów strategicznych realizowanych w Unii proces wydawania pozwoleń nie może przekraczać: a) 24 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wydobywanie;	1. W odniesieniu do projektów strategicznych realizowanych w Unii proces wydawania pozwoleń nie może przekraczać: a) 24 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wydobywanie;

b) 12 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie lub recykling.

2. W odniesieniu do projektów strategicznych realizowanych w Unii, w przypadku których proces wydawania pozwoleń rozpoczęto przed uzyskaniem statusu projektu strategicznego, czas trwania pozostałych etapów tego procesu po uzyskaniu przez projekt statusu projektu strategicznego, na zasadzie odstępstwa od ust. 1, nie może przekraczać:

a) 21 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wydobyć;

b) 9 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie lub recykling.

3. **W wyjątkowych przypadkach, gdy** wymaga tego charakter, złożoność, lokalizacja lub rozmiar wnioskowanego projektu, właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, może wydłużyć terminy, o których mowa w ust. 1 lit. a) i w ust. 2 lit. a), o maksymalnie trzy miesiące, a terminy, o których mowa w ust. 1 lit. b) i w ust. 2 lit. b), o maksymalnie jeden miesiąc przed upływem tych terminów i na zasadzie indywidualnej. W takim przypadku właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, informuje promotora projektu o przyczynach uzasadniających takie wydłużenie terminu i o spodziewanej dacie wydania na piśmie kompleksowej decyzji.

4. W odniesieniu do projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie i recykling niewydanie kompleksowej decyzji przez właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w mających zastosowanie terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, skutkuje uznaniem stosownego wniosku o wydanie pozwolenia za zatwierdzony, poza sytuacjami, w których konkretny projekt wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG lub dyrektywami 2000/60/WE, 2008/98/WE, 2009/147/WE, 2010/75/UE, 2011/92/UE lub 2012/18/UE lub ustalenia, czy konieczne jest przeprowadzenie takiej oceny oddziaływania na środowisko, a stosowna ocena nie została jeszcze przeprowadzona.

b) 12 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie lub recykling.

2. W odniesieniu do projektów strategicznych realizowanych w Unii, w przypadku których proces wydawania pozwoleń rozpoczęto przed uzyskaniem statusu projektu strategicznego, czas trwania pozostałych etapów tego procesu po uzyskaniu przez projekt statusu projektu strategicznego, na zasadzie odstępstwa od ust. 1, nie może przekraczać:

a) 21 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wydobyć;

b) 9 miesięcy w przypadku projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie lub recykling.

3. **Gdy** wymaga tego charakter, złożoność, lokalizacja lub rozmiar wnioskowanego projektu, właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, może wydłużyć terminy, o których mowa w ust. 1 lit. a) i w ust. 2 lit. a), o maksymalnie trzy miesiące terminy, o których mowa w ust. 1 lit. b) i w ust. 2 lit. b), o maksymalnie jeden miesiąc przed upływem tych terminów i na zasadzie indywidualnej. W takim przypadku właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, informuje promotora projektu o przyczynach uzasadniających takie wydłużenie terminu i o spodziewanej dacie wydania na piśmie kompleksowej decyzji.

4. W odniesieniu do projektów strategicznych obejmujących wyłącznie przetwarzanie i recykling niewydanie kompleksowej decyzji przez właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w mających zastosowanie terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, skutkuje uznaniem stosownego wniosku o wydanie pozwolenia za zatwierdzony, poza sytuacjami, w których konkretny projekt wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG lub dyrektywami 2000/60/WE, 2008/98/WE, 2009/147/WE, 2010/75/UE, 2011/92/UE lub 2012/18/UE lub ustalenia, czy konieczne jest przeprowadzenie takiej oceny oddziaływania na środowisko, a stosowna ocena nie została jeszcze przeprowadzona.

Poprawka 38

Art. 11 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W przypadku projektów strategicznych termin konsultowania się ze społecznością zainteresowaną raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, nie jest dłuższy niż 90 dni.	W przypadku projektów strategicznych termin konsultowania się ze społecznością zainteresowaną raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, wynosi co najmniej 60 dni, ale nie jest dłuższy niż 90 dni.

Poprawka 39

Art. 14 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komisja i państwa członkowskie podejmują działania mające na celu przyspieszenie i przyciągnięcie prywatnych inwestycji w projekty strategiczne. Takie działania mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, obejmować udzielanie i koordynowanie wsparcia dla projektów strategicznych borykających się z trudnościami w dostępie do finansowania.	Komisja i państwa członkowskie podejmują działania mające na celu przyspieszenie i przyciągnięcie publicznych i prywatnych inwestycji w projekty strategiczne. Możliwości finansowania badań rozpoznawczych ze środków publicznych są uznawane w tym kontekście za projekty pomocy w ramach dotacji na ochronę środowiska lub – w przypadku projektów realizowanych z regionami z różnych państw członkowskich – za ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. Takie działania mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, obejmować udzielanie i koordynowanie wsparcia dla projektów strategicznych borykających się z trudnościami w dostępie do finansowania.

Poprawka 40

Art. 14 ust. 2 lit. b)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
pomoc projektodawcom w dalszym zwiększeniu akceptacji społecznej dla projektu.	pomoc projektodawcom w dalszym zwiększeniu akceptacji społecznej dla projektu. Szczególna rola w tym zakresie przypada samorządom lokalnym i regionalnym.

Poprawka 41

Dodać nowy ustęp po art. 15 lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	możliwości finansowania badań rozpoznawczych ze środków publicznych są uznawane w tym kontekście za projekty pomocy w ramach dotacji na ochronę środowiska lub – w przypadku projektów realizowanych z regionami z różnych państw członkowskich – za ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania.

Poprawka 42

Art. 18 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Każde państwo członkowskie opracowuje krajowy program poszukiwań ogólnych ukierunkowanych na surowce krytyczne. Każde państwo członkowskie opracowuje pierwszy taki program do dnia. Programy krajowe są poddawane przeglądowi, a w razie potrzeby aktualizowane, co najmniej co 5 lat.	Każde państwo członkowskie, po obowiązkowych konsultacjach z samorządami lokalnymi i regionalnymi , opracowuje krajowy program poszukiwań ogólnych ukierunkowanych na surowce krytyczne. Każde państwo członkowskie opracowuje pierwszy taki program do dnia. Programy krajowe są poddawane przeglądowi, a w razie potrzeby aktualizowane, co najmniej co 5 lat. W ramach każdego przeglądu i aktualizacji programów ponownie przeprowadza się konsultacje z samorządami lokalnymi i regionalnymi.

Poprawka 43

Art. 18 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<i>Na ogólnodostępnej stronie internetowej państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje na temat występujących na ich terytorium złóż mineralów zawierających surowce krytyczne, gromadzone za pomocą środków określonych w programach krajowych, o których mowa w ust. 1. Informacje te, w stosownych przypadkach, obejmują klasyfikację zidentyfikowanych wystąpień przy użyciu ramowej klasyfikacji zasobów ONZ.</i> <i>Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych ustanawiających wzór udostępniania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym. Wzór ten może wskazywać sposób wyrażania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37 ust. 2.</i>	

Uzasadnienie

Informacje istotne z punktu widzenia polityki bezpieczeństwa powinny pozostać poufne.

Poprawka 44

Art. 19 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<i>Na ogólnodostępnej stronie internetowej Komisja udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje tablicę monitorowania, zawierającą:</i> a) dostępne informacje na temat zmian parametrów, o których mowa w ust. 1; b) obliczenia dotyczące ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych w świetle informacji, o których mowa w lit. a); c) wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w ust. 3; d) w stosownych przypadkach sugestie dotyczące odpowiednich strategii łagodzących w celu zmniejszenia ryzyka związanego z dostawami.	Komisja sporządza i regularnie aktualizuje tablicę monitorowania, zawierającą: a) dostępne informacje na temat zmian parametrów, o których mowa w ust. 1; b) obliczenia dotyczące ryzyka związanego z dostawami surowców krytycznych w świetle informacji, o których mowa w lit. a); c) wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w ust. 3; d) w stosownych przypadkach sugestie dotyczące odpowiednich strategii łagodzących w celu zmniejszenia ryzyka związanego z dostawami.

Uzasadnienie

Informacje istotne z punktu widzenia polityki bezpieczeństwa powinny pozostać poufne.

Poprawka 45

Art. 30 ust. 4 lit. a) ppkt (i)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, takimi jak przedstawiciele przemysłu, w tym przemysłu niższego szczebla, MŚP oraz, w stosownych przypadkach, rzemiosła, partnerzy społeczni, handlowcy, sprzedawcy detaliczni, importerzy, organizacje ochrony środowiska i organizacje konsumenckie;	ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, takimi jak przedstawiciele przemysłu, w tym przemysłu niższego szczebla, MŚP oraz, w stosownych przypadkach, rzemiosła, przedstawiciele samorządów lokalnych i regionalnych , partnerzy społeczni, handlowcy, sprzedawcy detaliczni, importerzy, organizacje ochrony środowiska i organizacje konsumenckie;

Poprawka 46

Dodać nowy punkt po art. 33 ust. 1 lit. a) ppkt (iii)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	wniesienia wkładu w rozwój gospodarczy i społeczny w krajach partnerskich, w szczególności w przypadku rynków wschodzących i gospodarek rozwijających się, przy jednoczesnym promowaniu stosowania praktyk zrównoważonych środowiskowo i gospodarki o obiegu zamkniętym oraz godnych warunków pracy;

Poprawka 47

Art. 33 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
to, czy ramy regulacyjne państwa trzeciego zapewniają monitorowanie i minimalizowanie wpływu na środowisko oraz zapobieganie mu, stosowanie odpowiedzialnych społecznie praktyk, w tym poszanowania praw człowieka i praw pracowniczych oraz znaczącego zaangażowania społeczności lokalnych, stosowanie przejrzystych praktyk działalności gospodarczej oraz przeciwdziałanie negatywnym wpływom na prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej i państwa prawa;	to, czy ramy regulacyjne państwa trzeciego zapewniają monitorowanie i minimalizowanie wpływu na środowisko oraz zapobieganie mu i gotowość do zrekompensowania go , stosowanie odpowiedzialnych społecznie praktyk, w tym poszanowania praw człowieka i praw pracowniczych oraz znaczącego zaangażowania społeczności lokalnych, stosowanie przejrzystych praktyk działalności gospodarczej oraz przeciwdziałanie negatywnym wpływom na prawidłowe funkcjonowanie administracji publicznej i państwa prawa;

Poprawka 48

Art. 35 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W skład Rady wchodzi państwa członkowskie oraz Komisja. Radzie przewodniczy Komisja.	W skład Rady wchodzi państwa członkowskie, Komisja oraz przedstawiciel europejskich samorządów lokalnych i regionalnych, wyznaczony przez Europejski Komitet Regionów . Radzie przewodniczy Komisja.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

1. Z aprobatą przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej jako spójną kontynuację procesu rozpoczętego w 2011 r. i jako środek ustawodawczy będący następstwem planu działania w sprawie surowców krytycznych z 2020 r., na którego temat Europejski Komitet Regionów (KR) również wydał opinię.

2. Stwierdza, że surowce krytyczne i strategiczne mają decydujące znaczenie dla tego, aby europejski przemysł, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz procesy ich transformacji w ramach Europejskiego Zielonego Ładu były konkurencyjne w skali międzynarodowej, odporne i dostosowane do przyszłych wyzwań. Dlatego pochwała to, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw surowców krytycznych w UE opracowano ramy prawne europejskiej polityki w zakresie surowców z myślą o większej niezależności UE i dywersyfikacji źródeł surowców, biorąc pod uwagę rosnącą niepewność geopolityczną i narażenie łańcuchów dostaw w sytuacjach kryzysowych, co pokazała między innymi pandemia COVID-19 i wojna w Ukrainie.

3. Z zadowoleniem przyjmuje kodyfikację wykazów surowców krytycznych i strategicznych oraz ambitny cel Komisji Europejskiej, by przenieść większą część łańcuchów wartości z powrotem do UE, wspierać gospodarkę o obiegu zamkniętym, a tym samym zmniejszyć nadmierne uzależnienie od państw trzecich. Popiera zatem cele dotyczące europejskich zdolności wydobywczych na poziomie co najmniej 10 % oraz zdolności przetwórczych na poziomie co najmniej 40 % rocznego zużycia strategicznych surowców w Unii, co powinno zapobiec niewspółmiernym niedoborom i wzrostowi cen.

4. Z zadowoleniem przyjmuje proponowane środki mające na celu ograniczenie biurokracji i przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń na realizację projektów strategicznych (24 miesiące w przypadku pozwoleń na wydobycie i 12 miesięcy w przypadku pozwoleń na przetwarzanie i recykling), w tym korzystne warunki dostępu do finansowania europejskiego i krajowego. Podkreśla jednak, że to przyspieszenie nie może odbywać się ze szkodą dla obowiązujących norm zrównoważonego rozwoju, norm środowiskowych i standardów społecznych.

5. Wskazuje, że istotne znaczenie dla wydobycia i przetwarzania surowców krytycznych i strategicznych mogą mieć umiejętności i wiedza fachowa istniejące w dawnych i obecnych regionach górniczych. Jednocześnie zwraca uwagę, że w wielu regionach nadal brakuje wykwalifikowanych pracowników i przyjaznych dla środowiska technologii wydobycia i przetwarzania surowców zgodnie z normami europejskimi. Zapewnienie wystarczającej podaży wykwalifikowanej siły roboczej ma kluczowe znaczenie dla poprawy efektywności energetycznej.

6. Podkreśla też możliwości reindustrializacji tradycyjnych regionów górniczych w UE, skoro odpady wydobywcze mogą mieć znaczny, dotychczas niewykorzystany potencjał surowcowy, a te regiony posiadają już niezbędną infrastrukturę i wykwalifikowaną siłę roboczą, której przekwalifikowanie mogłoby przyczynić się nie tylko do szybkiego zwiększenia zdolności wydobywczych, ale również do sprawiedliwszych przemian w związku z transformacją ekologiczną i cyfrową.

7. Zwraca uwagę na ogromny potencjał europejskiego przemysłu recyklingu jako filaru bezpieczeństwa dostaw w UE – wobec braku złóż surowców w UE – i ze względu na zalety surowców wtórnych z punktu widzenia ochrony środowiska. Dlatego z zadowoleniem przyjmuje rozważenie ambitniejszego celu dotyczącego zdolności recyklingu na poziomie co najmniej 20 % rocznego zużycia surowców strategicznych w UE, w dążeniu do osiągnięcia w przyszłości obiegu w pełni zamkniętego. Zwraca jednak uwagę, że lepiej zdefiniować zdolności recyklingu nie tylko w ujęciu ogólnym, ale i w odniesieniu do poszczególnych surowców.

8. Popiera cel polegający na wykorzystywaniu zasobów o zamkniętym cyklu życia i w tym względzie aprobuje wniosek Komisji Europejskiej dotyczący rozporządzenia w sprawie ekoprojektu, w którym nie tylko określa się trwałość produktu, możliwość ponownego użycia, modernizacji i naprawy oraz większą zawartość materiałów z recyklingu w przypadku bardziej zrównoważonych produktów, ale również udostępnia się konsumentom odpowiednie informacje na temat zrównoważenia środowiskowego za pośrednictwem śladu węglowego i środowiskowego oraz paszportu cyfrowego. Można by także w konkurencyjny i mało biurokratyczny sposób uwzględnić informacje na temat zrównoważenia środowiskowego i pochodzenia surowców krytycznych i strategicznych, które są zawarte w łańcuchu wartości. Znaczący wkład w tym zakresie mogłyby wnieść rzetelne systemy pomiarowe i systemy certyfikacji.

9. Uważa, że częścią rozwiązania gwarantującego Unii Europejskiej bezpieczeństwo dostaw powinno być także ograniczenie wykorzystania surowców krytycznych poprzez zwiększenie wydajności w łańcuchach wartości. Aby zwiększyć odporność Unii w kontekście przewidywanego gwałtownego wzrostu popytu na niektóre surowce na całym świecie, w szczególności w odniesieniu do rozwoju niektórych strategicznych technologii, Unia powinna z wyprzedzeniem podjąć odpowiednie środki w celu złagodzenia oczekiwanego wzrostu zużycia surowców krytycznych w porównaniu z prognozami, bez uszczerbku dla osiągnięcia celu zapisanego w prawie o klimacie i zgodnie z niezbędnym wzmocnieniem strategicznej autonomii Unii. Te środki z zakresu polityki powinny uwzględniać skutki społeczne i efekty redystrybucyjne.

10. Zaznacza, że na podmioty handlujące surowcami, giełdy i pozagiełdowe miejsca handlu w zakresie metali można wpływać tylko poprzez zdecydowane, konkurencyjne i mało biurokratyczne unijne ustawodawstwo dotyczące łańcucha dostaw, obejmujące też sektor finansowy. Podkreśla, że normy zrównoważonego rozwoju oraz obowiązki dochowania należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska muszą w łańcuchach dostaw być spełnione w sposób spójny, konkurencyjny i mało biurokratyczny.

11. Z aprobatą przyjmuje proponowany cel dotyczący dywersyfikacji europejskiego importu, określający, że z jednego kraju pochodzenia może pochodzić maksymalnie 65 % przywozu danego surowca do UE. W związku z tym opowiada się za nawiązywaniem strategicznej współpracy z wiarygodnymi partnerami, którzy przyczyniają się do tworzenia stabilnych łańcuchów wartości przynoszących wzajemne korzyści i do przestrzegania norm środowiskowych, standardów społecznych, standardów praw człowieka, norm pracy i zarządzania.
12. Podkreśla, że strategie i planowanie państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych dotyczące surowców mogą znacząco przyczynić się do zabezpieczenia dostaw surowców rodzimych.
13. Postuluje, by we wniosku Komisji wzmocnić rolę samorządów lokalnych i regionalnych, ponieważ skutki rozporządzenia będą odczuwalne w terenie. Dotyczy to zarówno skutków pod względem wartości dodanej i zatrudnienia, jak i wymagających uwzględnienia środowiskowych i społecznych następstw projektów.
14. Zgadza się, że potencjał realizacji projektów w zakresie surowców krytycznych i strategicznych należy uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego, ponieważ mogłoby to złagodzić ewentualne konflikty na wczesnym etapie. Niemniej zaznacza również, że rewizja tych planów to długotrwały i uciążliwy proces.
15. Podkreśla rolę administracji lokalnych i regionalnych, które należy postrzegać jako ważnych rzeczników osób potencjalnie dotkniętych projektami strategicznymi.
16. Podkreśla znaczenie istotnego zaangażowania i aktywnego udziału społeczności, na które wpłynie projekt, przez cały okres jego realizacji, w szczególności zainteresowanych społeczności lokalnych i ludności rdzennej.
17. Opowiada się za tym, aby rozważyć magazynowanie publicznych zapasów strategicznych jako środek awaryjny na wypadek zakłócenia dostaw, jednakże ze względu na kwestie związane ze strategią i bezpieczeństwem proponuje decentralizację tego magazynowania. Konieczne są: zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w kształtowanie polityki krajowej i unijnej, a także bezpośredni dostęp władz lokalnych i regionalnych do finansowania służącego poprawie efektywności energetycznej i zwiększeniu udziału odnawialnych źródeł energii. Wyboru lokalizacji należy dokonać w ścisłej współpracy z samorządami lokalnymi i regionalnymi, ponieważ mogą one dostarczyć niezbędnych informacji dotyczących bezpieczeństwa i skorzystać z istniejących struktur współpracy transgranicznej.
18. Proponuje ponadto, aby na podstawie analizy podatności na zagrożenia, której powinno dokonać obserwatorium technologii krytycznych Komisji Europejskiej, przeprowadzono audyt prywatnych magazynów surowców w przedsiębiorstwach, które opierają swoją działalność na materiałach wsadowych w postaci surowców krytycznych i strategicznych. Służą one do złagodzenia ryzyka związanego z dostawami i do zapewnienia ciągłości działania.
19. Domaga się, aby dalej wspierano badania naukowe i innowacje w obszarze wydobywania, przetwarzania i recyklingu surowców, ze szczególnym naciskiem na zrównoważenie środowiskowe, dywersyfikację i zastępniki, tak aby powiązać bezpieczeństwo dostaw z najnowszą wiedzą naukową na temat gospodarczych i środowiskowych skutków niektórych surowców oraz ich wpływu na klimat.
20. Podkreśla, że przedsięwzięcie projektów poszukiwawczych i wydobywczych pociąga za sobą znaczne ryzyko finansowe, tak więc na pokrycie związanych z nimi kosztów planowania oraz kosztów inwestycyjnych i operacyjnych niezbędne może być wsparcie finansowe z budżetu publicznego. Domaga się zatem, by możliwości finansowania ze środków publicznych zaprojektowano w taki sposób, aby już badania rozpoznawcze musiały być uznawane za projekty pomocy w ramach dotacji na ochronę środowiska lub – w przypadku projektów realizowanych z regionami z różnych państw członkowskich – za ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania.
21. Przyznaje, że jedną z największych przeszkód w dalszym ciągu jest sprzeciw społeczny wobec nowych projektów, zwłaszcza w dziedzinie wydobywania surowców. Zwraca uwagę, że ważną rolę w pozyskiwaniu akceptacji społeczeństwa może odgrywać włączenie samorządów lokalnych i regionalnych, ze względu na ich bliski kontakt z obywatelkami i obywatelami oraz odpowiednimi interesariuszami, i w związku z tym apeluje, aby je angażować już podczas planowania projektów.
22. Popiera utworzenie Europejskiej Rady ds. Surowców Krytycznych, mającej za zadanie monitorować przestrzeganie dyrektyw. Ubolewa jednak, że Komisja Europejska nie przewidziała w tej strukturze wyraźnej roli dla europejskich samorządów lokalnych i regionalnych. Toteż wzywa Komisję, aby powiększyła skład tego gremium o wyznaczanego przez KR przedstawiciela europejskich władz lokalnych i regionalnych.

23. Kładzie nacisk na równe traktowanie celów klimatycznych oraz innych celów środowiskowych, gospodarczych i społecznych, dlatego wzywa Komisję i Europejską Radę ds. Surowców Krytycznych, aby opracowały skuteczne wskaźniki referencyjne w celu zachowania najwyższych norm środowiskowych w łańcuchach wartości z myślą o ochronie różnorodności biologicznej, powietrza, wody, gleby i lasów, także w przypadku projektów strategicznych z przyspieszonymi procedurami wydawania pozwoleń.

24. Popiera zamiar Komisji Europejskiej, by określić przepisy dotyczące obliczania i weryfikacji śladu środowiskowego różnorodnych surowców krytycznych i strategicznych. Przejrzysta, niezakłócająca konkurencji i mało biurokratyczna kategoryzacja, o ile będzie aktualizowana zgodnie z najnowszą wiedzą naukową, przyczyni się do osiągnięcia celów Unii w zakresie klimatu i środowiska oraz do akceptacji społecznej.

25. Pochwala, że Komisja Europejska dołączyła do swojego wniosku szczegółową tabelę oceny zgodności z zasadą pomocniczości⁽¹⁾. Popiera zawarte tam stwierdzenie, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, gdyż same państwa członkowskie nie byłyby w stanie skutecznie osiągnąć celów rozporządzenia. KR zgadza się również ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, jeśli chodzi o proporcjonalność wniosku i wyboru rozporządzenia jako instrumentu prawnego. Niemniej zasadniczo ubolewa, że podstawa prawna rozporządzenia, którą stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie przewiduje obowiązkowej konsultacji z KR-em.

Bruksela, dnia 5 lipca 2023 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023SC0160>.